Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

Anul VI
Nr. 1 (257)
Joi
4 ianuarie
1968
8 pagini - 1 leu

ORGAN AL CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII ȘI AL UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

ACTIVITATEA FEMEILOR ÎN COOPERATIVELE AGRICOLE

Stelian IONESCU

membru al Biroului permanent al Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție

În dezvoltarea agriculturii, în ridicarea ei pe trepte superioare, un rol de seamă îl are participarea tuturor țăranilor cooperatori la îndeplinirea sarcinilor ce le stau în fața în etapa actuală. Cot la cot cu bărbații, o activitate rodnică desfășoară în cooperativele agricole de producție, femeile. După cum se cunoaște, conducerea partidului a stabilit că întreaga răspundere pentru mobilizarea femeilor de la orașe și sate la dezvoltarea economiei, științei și culturii, pentru atragerea lor la conducerea și rezolvarea problemelor vieții de stat și obștești, la activitățile cultural-educative, revine nemijlocit organelor și organizațiilor de partid, de masă, de stat și economice.

În lumina indicațiilor date de conducerea partidului, comitetul executiv al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție a stabilit sarcinile ce revin uniunilor cooperatiste pentru îmbunătățirea muncii în rîndul femeilor de la sate, precum și unele măsuri care să determine intensificarea muncii politice și cultural-educative în scopul dezvoltării conștiinței socialiste, pentru creșterea aportului femeilor la consolidarea economică și organizatorică a cooperativelor agricole. În acest sens, Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție va colabora cu Consiliul Național al Femeilor, cu celelalte ministere și instituții centrale, organizații de masă și obștești, iar uniunile regionale, raionale și orășenești vor ține o strînsă legătură cu comitetele locale ale femeilor, consultîndu-le în toate problemele care privesc viața și activitatea femeilor la sate.

O importantă sarcină ce revine uniunilor cooperatiste este de a îndruma consiliile de conducere din cooperative să desfășoare o activitate mai concretă în rîndul cooperatoarelor, în vederea mobilizării lor efective la muncă în toate perioadele anului, în sectorul de producție vegetală, în zootehnie și în secțiile anexe. Disciplina în muncă, executarea lucrărilor la timp, prin aplicarea regulilor agrozootehnice, realizarea unor produse de calitate, vor constitui și pe viitor obiective de seamă ale activității în rîndul cooperatoarelor. Este necesar să se urmărească cunoașterea din timp de către toate cooperatoarele a sarcinilor de plan pe cooperative, brigăzi și echipe. Bineînțeles, femeile vor fi orientate în primul rînd spre acele sectoare de activitate în care ele pot să aducă o contribuție mai mare — legumicultura, întreținerea culturilor, în special a celor prășitoare, creșterea păsărilor, a vacilor cu lapte, a tineretului taurin, împletituri din pănuși de porumb, papură etc.

Una din acțiunile cu caracter de masă inițiate de Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție ce se adresează direct femeilor din cooperativele agricole, o constituie creșterea în gospodăriile personale și valorificarea prin cooperativa agricolă a 30 milioane de păsări și 1 milion de porci, în 1968. Consiliile de conducere vor colabora îndeaproape cu comisiile femeilor pe parcursul desfășurării acestei acțiuni, iar uniunile regionale vor organiza consfătuiri, schimburi de experiență la care vor participa cele mai bune crescătoare de păsări și de porci.

Se vor iniția, totodată, cursuri în care femeile să învețe a confecționa diferite obiecte de artizanat, să crească iepuri de casă, viermi de mătase — precum și cercuri de broderie, croitorie, artă culinară.

Ținînd seama de sarcinile agriculturii, pregătirea profesională a cooperatoarelor constituie o problemă de cea mai stringentă actualitate. În anul de învățămînt 1966—1967, la învățămîntul agrozootehnic au fost înscrișii 412 000 de cursanți, din care 115 000 de femei; dintre acestea numai 97 000 au promovat. Situația, evident, nu e mulțumitoare. Consiliile de conducere trebuie să urmărească cu mai multă răspundere participarea cooperatoarelor, și în special a tinerelor fete, la învățămîntul agricol de masă.

Strîns legată de calificarea profesională, problema promovării femeilor în munci de răspundere prezintă, de asemenea, aspecte puțin îmbucurătoare, deși au trecut mai mult de 4 luni de la Hotărîrea Comitetului executiv al C. C. al P.C.R. care atrage atenția asupra acestei situații. Mai puțin de 1 la sută din cooperativele agricole de producție sînt conduse de femei, cu toate că este recunoscută competența lor, sînt apreciate rezultatele muncii, iar ponderea lor în agricultură este un argument elocvent cu privire la promovarea cu curaj a femeilor nu numai în funcția de președinte, ci și în alte munci: brigadiere, șefe de echipă. În cooperativele agricole — îndeosebi în zonele industriale și preorășenești — majoritatea brațelor de muncă o constituie femeile; cu toate acestea, în rîndul brigadierilor și șefilor de echipă rareori sînt întîlnite femeile. Din 150 000 de echipe, numai 21 000 sînt conduse de femei.

Este indicat ca adunările generale de dări de seamă

(Continuare în pag. a 6-a)

PLANUL — SINTEZĂ A GÎNDIRII ȘI ÎNȚELEPCIUNII COLECTIVE

Bela CSERYESNES

vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii

Ca funcție principală a statului socialist, planificarea cuprinde, într-o concepție unitară, toate laturile vieții economice, sociale, științifice și culturale, asigurînd dezvoltarea armonioasă, cu strictă corespondență cu posibilitățile existente, cerințele imediate și de perspectivă ale societății. În condițiile statului unic se întocmește unic și sarcinile anuale ale fiecărei ramuri, ca ramură a economiei, îi revine un rol important în sporirea potențialului național, creșterea bunăstării poporului și realizarea progresului general al societății.

În cadrul acestui rol deosebit de importantă măsură de răspundere îi revine și de Consiliul Superior al Agriculturii și de organele sale teritoriale cărora le-au fost conferite, în anii din urmă, competențe mai largi în domeniul planificării. Lărgindu-și competențele în această privință, consiliile agricole au dobîndit o serie de rezultate însemnate, fapt relevat de documentele adoptate de Conferința Națională a P.C.R. privind întărirea proporțiilor dintre ramuri, a așezării lor pe teritoriul agricol al țării și a folosirii cu randament sporit a sarcinilor cu mijloacele de producție existente în prezent și în curs de creare în perioada de plan sînt consecința firească a unei activități complexe, desfășurate pe baze științifice. În vederea stabilirii indicatorilor de plan, Consiliul Superior al Agriculturii și organele din subordinea sa au studiat temeinic condițiile social-economice și pedoclimatice din fiecare zonă, dinamica producțiilor dobîndite pe unități și zone, precum și concluziile științei agricole. Cunoașterea acestor elemente în totalitatea și conexiunea lor ne-a permis să elaborăm planuri mai realiste, care să reflecte într-o măsură superioară celor din trecut rezervele de sporire a producției. Continuîndu-se aplicarea măsurilor de dezvoltare și modernizare a bazei tehnico-materiale a agriculturii, în 1967 s-au creat condiții pentru extinderea mecanizării și chimizării, a lucrărilor de hidroameliorații. Producția agricolă globală obținută în anul trecut se situează la nivelul prevăzut pentru 1967 în varianta maximă a planului cincinal. Cu toate condițiile nefavorabile pentru cultura porumbului în unele regiuni, recolta de cereale în ansamblu a fost de 13,6 milioane de tone, deci superioară celei din cincinal.

Un loc aparte în sporirea producției vegetale l-a avut **mai buna așezare pe teritoriu a culturilor. S-a procedat, îndeosebi, la restrîngerea ariei lor de răspîndire, aceasta făcîndu-se concomitent cu afectarea de suprafețe în plus în zonele mai favorabile.**

Condițiile social-economice și naturale au fost luate în considerație și la așezarea pe teritoriu a speciilor și categoriilor de animale. Pentru zonele cu suprafețe întinse de pășuni și fînețe a fost prevăzută sporirea, cu precădere, a numărului de bovine și ovine, unitățile din regiunile cerealiere fiind orientate, prin plan, să dezvolte creșterea porcilor și a păsărilor. În 1967, în creșterea șeptelului și a producției animale s-au obținut rezultate bune, depășindu-se prevederile planului la efectivele de bovine și ovine.

Relevînd realizările obținute, Conferința Națională a partidului a atras atenția că în planificarea agriculturii s-au manifestat și serioase deficiențe. Unele ramuri intensive de producție, cum sînt zootehnia, legumicultura și pomicultura n-au cunoscut dezvoltarea la care le da dreptul marea lor eficiență și condițiile prielnice pe care le oferă țara noastră. Urmărindu-se realizarea pe ansamblu a sarcinilor prevăzute, zonarea se poate face pe plan local mai bine decît de la centru. Această importantă problemă, ce trebuie soluționată în procesul elaborării planului de consiliile agricole, în colaborare cu uniunile cooperatiste, nu a fost rezolvată pretutindeni la un nivel mulțumitor. În unele locuri nu s-a ținut suficient seama de factorii naturali și economici și de tradiția formată în decursul timpului, introducîndu-se culturi și specii de animale pentru care nu existau condiții corespunzătoare.

Aceste deficiențe reflectă, în parte, faptul că, în unele unități, la întocmirea planului s-a folosit o metodologie greșită, lucrîndu-se pe felii. În astfel de unități, inginerul nu s-a ocupat de aspectele financiare, iar contabilul a ignorat partea tehnică, pentru care a prevăzut cheltuieli în necunoștință de cauză. Verificînd lucrarea în fugă, superficial, unele consilii agricole raionale n-au izbutit să descopere și să înlăture neconcordanțele dintre diferitele compartimente ale planului de producție. **Directivele adoptate de Conferința Națională a P.C.R. subliniază că planul trebuie să sintetizeze capacitatea și experiența celor mai bune cadre, ale colectivelor de muncă în întregul lor, să fie emanația gîndirii și înțelepciunii celor ce muncesc.** Iată calea pe care trebuie mers în activitatea de planificare a producției agricole, pentru a avea certitudinea că greșeli de felul celor semnalate nu se vor mai repeta.

O dată planul întocmit, Consiliul Superior al Agriculturii și consiliile locale au sarcina organizării execut rii lui. Aceasta presupune, în primul rînd, **cultivarea integrală a suprafețelor prevăzute, asigura-**

(Continuare în pag. a 2-a)

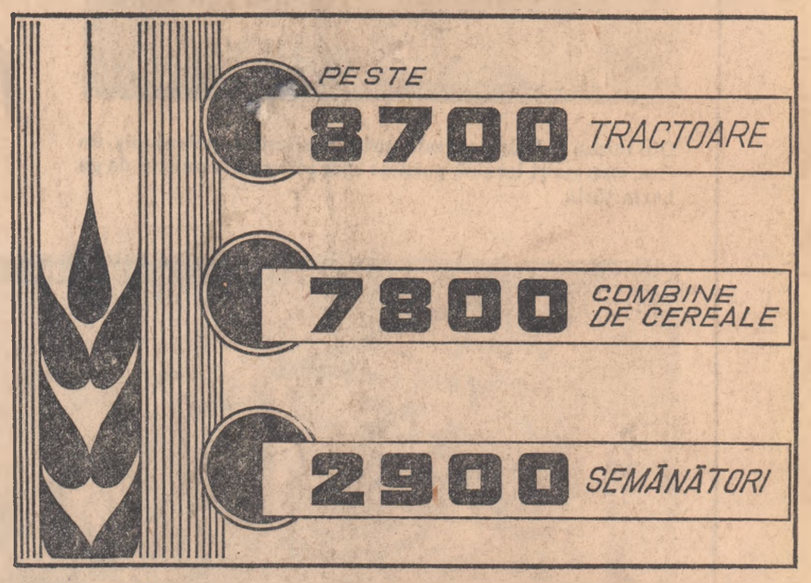

Potrivit Planului de stat pe anul 1968, agricultura va fi dotată cu peste 8 700 tractoare, 7 800 combine de cereale, 2 900 semănători, precum și alte mașini agricole — utilaje ce vor întări baza tehnico-materială a acestei importante ramuri a economiei naționale.

REVELION '68

Cînd aștepți o clipă solemnă, ceasornicului ți se par că se deplasează pe cadran mai încet ca de obicei. Ca tine, trăiesc alături aceleași emoții, în sălile înveșmîntate festiv, în casele feeric luminate, peste tot acolo unde este organizat revelionul, sute și mii de oameni, cu chipurile îmbujorate, părtași ai bucuriilor de la acest miez de noapte, hotar între 1967 și anul 1968.

Privirile multora sînt ațintite pe ecranul de argint al televizorului, în milioane de case grupurile mesenilor s-au strîns lîngă aparatele de radio.

Vorbește tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România.

In cuvinte calde, tovarășul Nicolae Ceaușescu adresează cu prilejul Anului Nou felicitări și urări de noi succese în viață, sănătate, satisfacții și bucurii depline, tuturor cetățenilor patriei noastre.

Ultimele sale cuvinte: „La mulți ani!" sînt acoperite peste tot de urale, tineri și vîrstnici, soți, surori, frați și părinți se îmbrățișează cu efuziune, gîndurile fiecăruia sînt îndreptate spre zilele noului an.

La Chirnogi, regiunea București, președintele cooperativei agricole „8 Martie", Gheorghe Stanimir, ciocnește paharul cu un mare grup de cooperatori, adunați aici, de revelion. Sînt cu toții veseli. În anul care a trecut producțiile au fost mai bune decît în cei anteriori.

Pentru succesele obținute și pentru cele viitoare, se ridică acum paharele și ploștile. Se ascultă programul televiziunii ori al radioului și se fac glume și prinsori.

Și la Comana, în Dobrogea, la căminul cultural, unde țăranii cooperatori de aici serbează revelionul, este petrecere mare. Nicolae Hudițeanu, președintele cooperativei, se adresează mesenilor dorindu-le viață lungă, succese și fericire. Cu inimile bucuroase, palpitînd în aceste clipe ca firele grîului de pe întinsul celor aproape 1 000 de hectare, oamenii răspund cu voie bună.

Ciobani, viticultori, crescători de animale, tractoriști și alți cooperatori, printre care brigadierul Constantin Trandafir sau mulgătorul fruntaș Andrei Stancamă s-au prins în horă și în sunetele orchestrei joacă cu foc de dudule podelele sălii, apoi se adună bucuroși la mesele cu bucate și își urează ca și în 1968, valoarea zilei-muncă să fie la fel de mare, ca și în anul ce s-a încheiat.

La celălalt capăt al țării, la Valea lui Mihai, peste o sută de lucrători ai întreprinderii agricole de stat, petrec revelionul la restaurantul din comună. Sînt aici, printre alții, inginerul șef Marin Pop, strungarii Leonida Covaci și Carol Adole, șeful de echipă viticol Emerich Chiș, brigadierul zootehnist Sigismund Csiri. Se închină paharele pentru cele patru milioane de lei beneficii obținute de către întreprindere în 1967, pentru cele 10 kilograme de lînă realizate de la fiecare oaie merinos și cele 410 tone de carne de porc date peste plan, pentru lucrările următoare. Dar se ciocnește și în cinstea șefului de atelier Ioan Ionoiu, care peste zi s-a logodit și a sosit cu vițoarea-i mireasă, direct la revelion...

Lor, celor care ne-au relatat cu mîndrie și bucurie toate acestea, ca și tuturor lucrătorilor ogoarelor țării, le urăm din inimă mai mult spor și belșug în 1968!

Al. RAICU

INTERVIUL NOSTRU

Șiștăvirea porumbului în discuția cercetătorilor

Plantele de porumb cresc și se dezvoltă normal, sînt viguroase, înfloresc la timp și promit producții ridicate. Se întîmplă însă uneori ca această evoluție să își schimbe brusc cursul: după fecundare boabele se dezvoltă incomplet, rămîn șiștave, recolta e dintre cele mai slabe. Ce determină apariția unui astfel de fenomen? Care sînt factorii cărora li s-a datorat, cîțiva ani în șir, diminuarea producțiilor de porumb într-o întinsă zonă agricolă din vestul și, parțial, sud-vestul țării, deși parametrii agrotehnici fuseseră respectați? Un colectiv larg de cercetători — fiziologi, fitopatologi, geneticieni și ameliorători — a luat fenomenul în studiu, i-a lămurit mecanismul și a dat indicații prețioase pentru producție. Cercetările însă continuă pentru adîncirea cunoștințelor. Cu ce rezultate și perspective? Ni le-a înfățișat tovarășul dr. ing. N. HURDUC, șeful secției de fiziologie și biochimie din Institutul de cercetări pentru cereale și plante tehnice Fundulea.

— Problema — **ne-a spus interlocutorul nostru** — îi preocupă și pe cercetătorii din țările învecinate. O nu prea îndepărtată întîlnire care a avut loc la Zemun, a prilejuit un valoros schimb de păreri cu cercetătorii iugoslavi.

Inițial, fitopatologii din țara noastră și cei din țările vecine au pornit de la considerentul că agentul provocator al șiștăvirii e de natură fitopatologică. În Iugoslavia, studii ample au dus la concluzia că e vorba de o ciupercă—Fusarium—cu diferite specii, stabilindu-se, totodată, că între condițiile necesare pentru declanșarea atacului, temperatura și umiditatea par hotărîtoare.

— Nu la aceleași concluzii au dus și cercetările desfășurate în țara noastră?

— Acesta este, de fapt, punctul de contact. La

Interviu consemnat de ing. Sonia MARCARIAN

(Continuare în pag. a 5-a)

În noaptea noului an, tradiționalul plugușor a răsunat pretutindeni, aducînd urări de belșug, sănătate și noi succese pentru continua înflorire a patriei.

Către cititori

Pășind în cel de-al 6-lea an de existență a revistei „AGRICULTURA SOCIALISTĂ", colectivul redacțional își propune ca, pe baza consultării largi a cititorilor, să întreprindă noi acțiuni pentru continua îmbogățire a tematicii și conținutului revistei. Dorim ca în anul 1968, revista „AGRICULTURA SOCIALISTĂ" să devină și mai interesantă și mai utilă pentru toți oamenii muncii din agricultură.

De aceea, adresăm cititorilor rugămintea de a ne răspunde în scris la următoarele întrebări:

1) Ce articole publicate în revista noastră în anul 1967 v-au plăcut în mod deosebit și de ce?

2) Care articole nu v-au trezit interesul?

3) Ce ați dori să citiți în anul 1968 în paginile revistei „Agricultura socialistă"?.

Comunicați-ne părerile și sugestiile dv. privind lărgirea tematicii actuale a revistei; propuneri de teme noi, de rubrici și acțiuni, informați-ne despre tot ce considerați că ar fi util ca revista să trezească interesul cititorilor de la sate, cărora li se adresează.

Scrieți-ne pe adresa: Revista **„AGRICULTURA SOCIALISTA"** Piața Scînteii nr. 1, București.

5995c

ORGANIZAREA ŞTIINŢIFICĂ
A PRODUCŢIEI ŞI A MUNCII

CALE DE FRUCTIFICARE OPTIMĂ A POTENŢIALULUI TEHNIC ŞI UMAN

În uzinele de reparaţii, ca, de altfel, în toate întreprinderile industriale din ţară, se află în plină desfăşurare acţiunea de organizare ştiinţifică a producţiei şi a muncii, acţiune care se încadrează în contextul măsurilor stabilite de partid pentru ridicarea calitativă a întregii activităţi economice.

Pentru început, s-au stabilit, drept etalon, două uzine de reparaţii — Timişoara şi Năvodari, în care au fost alcătuite colective speciale care au menirea să descopere şi să valorifice noi rezerve spre fructificarea optimă a potenţialului tehnic şi uman de care dispun unităţile. Din colectivele iniţiate fac parte, pe lîngă lucrători ai uzinelor respective, şi specialişti de la Institutul de cercetări pentru mecanizarea agriculturii, din diferite institute de învăţămînt superior şi de la Ministerul Sănătăţii. Aceste colective au studiat principalele aspecte legate de organizarea ştiinţifică a producţiei şi a muncii şi au elaborat planuri concrete de măsuri pentru perfecţionarea acesteia în funcţie de condiţiile specifice fiecărei întreprinderi. Începînd cu acest an, acţiunea întreprinsă în cele două unităţi s-a extins în toate uzinele de reparaţii.

Aplicarea în practică a sarcinilor cuprinse în planurile de măsuri pentru perioada 1967—1970 va contribui la creşterea, în medie, a producţiei globale şi marfă cu cinci la sută faţă de prevederile cincinalului. Creşterea producţiei pe de o parte, reducerea cheltuielilor, pe de alta, vor conduce la realizarea, în aceeaşi perioadă, a unor beneficii suplimentare de aproape 100 de milioane de lei.

Avînd în vedere faptul că sarcina principală a uzinelor noastre este executarea de reparaţii capitale de tractoare şi motoare este firesc ca spre această activitate să ne îndreptăm, cu precădere, atenţia. Aşadar, *în toate uzinele a fost extinsă şi perfecţionată metoda reparării în flux tehnologic industrial.* În acest fel s-a reuşit să se obţină o creştere apreciabilă a producţiei, dar metoda singură, ca atare, nu a putut, după cum se va vedea, să pună în valoare toate posibilităţile şi resursele existente în unităţi.

Este cunoscut faptul că, în procesul de reparare a tractoarelor, se consumă o cantitate mare de piese de schimb. Pînă în prezent, repere care nu se asigură prin direcţia de resort din Consiliul Superior al Agriculturii se executau în aproape toate uzinele de reparaţii. Acest mod defectuos de lucru se reflecta în irosirea de ore maşini-unelte, în prezenţa unor costuri ridicate şi, în ultimă instanţă, într-o productivitate scăzută a muncii. În concluzie, *s-a trecut la executarea de piese de schimb în mod centralizat, în mai puţine unităţi.* Adîncind specializarea, Uzina de reparaţii Dudeşti-Cioplea, de exemplu, a fost profilată pe repararea motoarelor, iar cea din Ciulniţa pe repararea de şasiuri. Prin aceasta, numai la uzina Dudeşti-Cioplea se va putea depăşi producţia, în 1970, cu 46 la sută faţă de prevederile cincinalului.

O altă măsură se referă la *întocmirea proiectelor de executare mecanizată a lucrărilor la secţiile de turnătorie de fontă de la Uzinele de reparaţii Galaţi, Năvodari, Arad şi Oradea.* Aplicarea acestei măsuri se va materializa printr-un spor de producţie de 2890 tone de piese turnate şi o economie de circa 1 800 000 de lei pe an. La uzina de reparaţii din Năvodari — unitate etalon — a luat fiinţă o turnătorie de oţel, de mare precizie, în modele uşor fuzibile.

Dintre problemele de bază ale organizării producţiei face parte şi *asigurarea aprovizionării permanente a locurilor de muncă cu scule, dispozitive şi verificatoare.* Analiza efectuată a scos în evidenţă că, în unele cazuri, se înregistrează întreruperi ale producţiei, ca urmare a faptului că nu se asigură un decalaj de cel puţin 100—130 de zile între asimilarea S.D.V.-urilor şi producţia de serie a acestora. Pentru înlăturarea deficienţelor semnalate, la Uzina de reparaţii Braşov a luat fiinţă, în acest an, un atelier de proiectare şi de execuţie a S.D.V.-urilor, atenţia principală concentrîndu-se spre reducerea numărului de tipo-dimensiuni etc.

Organizarea ştiinţifică a producţiei include, ca o latură importantă, şi *raţionalizarea circuitelor de transport, a deplasării şi manipulării materiilor prime, a materialelor etc.* În acest domeniu s-a constatat o creştere a cheltuielilor, ca o consecinţă a folosirii, în cea mai mare parte, a muncii manuale. Aspectele negative apar şi mai evidente dacă avem în vedere faptul că, în fiecare uzină, volumul de transporturi de piese şi materiale este cuprins între 7 000—15 000 tone/km/an. În ansamblul preocupărilor legate de organizarea muncii pe criterii ştiinţifice, la uzinele de reparaţii din Timişoara şi Braşov s-a reuşit să se mecanizeze transportul pieselor şi materialelor. În curînd, vom trece la generalizarea acestei metode la toate uzinele reparatoare.

O atenţie susţinută în cadrul acţiunii amintite s-a acordat *organizării pe baze ştiinţifice a muncii, stabilindu-se măsuri pentru folosirea completă şi productivă a timpului de muncă, întărirea disciplinei în muncă, utilizarea de tehnologii care să solicite manoperă cît mai redusă.* S-a observat, de exemplu, că, la unele categorii de salariaţi, pierderile de timp de muncă, pricinuite de repartizarea neraţională a sarcinilor, ajung la cinci la sută. A rezultat, de asemenea, din analiza critică a sistemului informaţional că evidenţa primară este greoaie, prezentînd paralelisme care conduc, în final, la un consum ridicat de muncă. A trebuit, deci, să procedăm la *simplificarea evidenţei primare*, la suprimarea unor formulare inutile. Finalizarea acestei acţiuni se va solda cu o economie de 2 000—6 000 ore/an la fiecare uzină. Delimitarea sarcinilor de producţie va avea ca efect scăderea raportului dintre personalul tehnic-administrativ şi numărul total de salariaţi de la 16,6 la sută, cît a fost pe întregul trust în 1967, la 14,9 la sută — în anul 1970. Se prevede, de asemenea, o creştere a ponderii inginerilor de la 11,5 la sută din totalul personalului tehnico-administrativ în 1966, la 13,9 la sută în 1970.

Măsurile întreprinse pînă acum au avut ca rezultat îndeplinirea planului producţiei globale şi marfă pe anul 1967 în proporţie de sută la sută. Productivitatea muncii a crescut cu 5,5 la sută ; cheltuielile pentru 1000 de lei producţie marfă, socotită la un preţ de cost comercial, au înregistrat o reducere de 1,45 la sută, faţă de prevederi, iar planul anual de beneficii a fost realizat în proporţie de 112 la sută.

Acţiunea de organizare ştiinţifică a producţiei şi a muncii nu constituie o campanie, ci o activitate neîntreruptă de zi cu zi, de oră cu oră. Ceea ce am făcut pînă acum considerăm că este doar un început. Anul 1968 va constitui şi pentru colectivele de muncitori, tehnicieni şi ingineri din uzinele de reparaţii un an de continuă şi perseverentă muncă pentru introducerea metodelor moderne de lucru, în scopul sporirii producţiei şi productivităţii muncii.

Ing. Lazăr TOPÎRCEANU
director general al Trustului uzinelor de reparaţii

A început recensămîntul animalelor

Între 3 şi 10 ianuarie, anul curent, pe întreg teritoriul ţării are loc recensămîntul animalelor domestice: bovine, cabaline, porcine, ovine, caprine, iepuri de casă, păsări şi familii de albine existente la 3 ianuarie 1968. În afara comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale, raionale, orăşeneşti şi comunale şi a organelor teritoriale ale Direcţiei Centrale de Statistică, care răspund direct de organizarea şi executarea lucrărilor de înregistrare, la acţiune sînt chemate să-şi dea contribuţia consiliile de conducere din cooperativele agricole, conducerile întreprinderilor şi fermelor agricole de stat, precum şi toţi crescătorii de animale.

Pentru efectuarea în maximum opt zile şi în condiţii corespunzătoare a lucrărilor recensămîntului este necesară o permanentă colaborare a factorilor răspunzători, conştiinciozitate şi corectitudine în desfăşurarea tuturor lucrărilor de recenzare a animalelor.

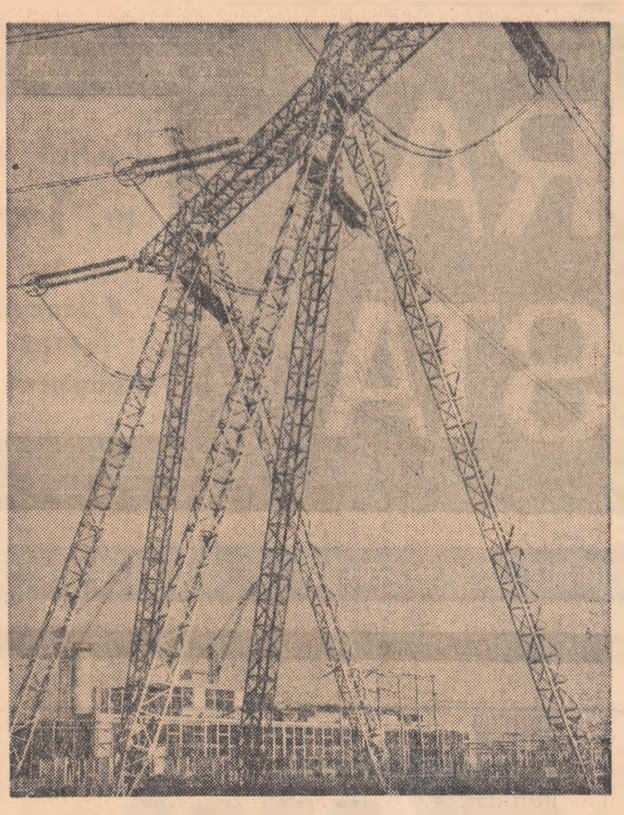

Din termo şi hidrocentrale, prin nesfîrşitul păienjeniş de fire, energia şi lumina pornesc spre alte şi alte puncte de pe harta ţării.

Grîul cooperativei agricole Podoleni, regiunea Bacău, primeşte suplimentul de hrană ce i se cuvine pentru vigoare şi viitor belşug: azotat de amoniu.

ÎNDELETNICIRI DE IARNĂ

Iarna e prezentă şi la Mădăraş, regiunea Crişana. În seră se culeg însă roşii, ca în plină vară

Imaginile din acest grupaj, dincolo de varietatea subiectelor surprinse, au totuşi un element comun, demn de subliniat. Este elementul, caracteristic agriculturii noastre socialiste, al continuităţii muncii agricole, indiferent de sezon, a unei munci ce pretinde tot mai multe cadre calificate, gîndire îndrăzneaţă, o permanentă acumulare de cunoştinţe.

Dintr-o îndeletnicire sezonieră, cu oameni supuşi adesea capriciilor naturii şi cu rezultate economice precare, agricultura noastră se transformă an de an, ca urmare a măsurilor luate de partid pentru dezvoltarea şi modernizarea ei, într-o profesiune în adevăratul înţeles al cuvîntului.

Prin amploarea sa fără precedent, electrificarea reprezintă unul din stîlpii cei mai puternici în procesul de ridicare a culturii noastre pe noi trepte de progres. Cele peste 9 000 aşezări rurale electrificate pînă acum înseamnă tot atîtea surse de energie pusă în slujba ridicării vieţii economice şi sociale a satului cooperativizat.

Aceluiaşi scop îi sînt destinate zecile de mii de tractoare, maşini agricole trimise de industria agriculturii şi a chimiei într-o gamă mereu mai largă, mai variată, a îngăduit lărgirea gradului de diversificare a lucrărilor executate în cîmp şi în tot timpul anului.

Dar profesia de agricultor cuprinde alte multe lucrări pe care iarna nu le mai poate împiedica. După un început modest, dovedit în scurtă vreme ca deosebit de eficace, tot mai multe cooperative agricole au construit sere sau şi-au amenajat să construiască sere, acele amenajări adăpostind o bogată vegetaţie, în pofida gerului şi a vînturilor.

Îndeletnicire străveche, creşterea animalelor cunoaşte astăzi o puternică dezvoltare. Zootehnia antrenează, iarna ca şi vara, un număr crescînd de locuitori ai satelor, în eforturile de sporire a efectivelor de animale şi a producţiilor acestora. Pentru deplina reuşită, munca în combinatele zootehnice, în fermele ce cuprind sute de animale, în îngrăşătorii cere un grad superior de profesionalizare, ceea ce explică înaintea tuturor dorinţa de calificare şi învăţătură a crescătorilor de animale.

Pe şantierele de îmbunătăţiri funciare, la fertilizarea solului, în ateliere şi la cursurile învăţămîntului agrozootehnic de masă, mii şi mii de oameni ai satelor noastre continuă să muncească şi să înveţe în efortul general spre prosperitate.

Fotografie „de efect", după care Elena Todică îşi va continua lucrul printre sutele de viţei din ferma zootehnică a cooperativei agricole Cristian, regiunea Braşov.

La întreprinderea agricolă de stat Odobeşti, via şi-a dat rodul budanelor. Este rîndul oenologilor să supună vinurile unor exigente analize.

PLANUL – SINTEZĂ A GÎNDIRII ŞI ÎNŢELEPCIUNII COLECTIVE

(Urmare din pag. 1)

rea numărului de animale planificat, pe specii şi categorii.

Orientîndu-se după indicaţiile clare ale conducerii de partid şi de stat, Consiliul Superior al Agriculturii a elaborat, în lumina planului de perspectivă, principalii indicatori de plan pentru 1968. Ei oglindesc mai cuprinzător cerinţele economiei naţionale, condiţiile pe care le are agricultura. Sarcinile stabilite pentru agricultură se integrează în planul unic de stat, care a fost aprobat zilele trecute de Marea Adunare Naţională.

Statul continuă şi în acest an eforturile pentru lărgirea şi modernizarea bazei tehnico-materiale, de care depinde în cel mai înalt grad progresul intensiv şi multilateral al producţiei vegetale şi animale. Agricultura va fi dotată cu peste 8 700 de tractoare, 7 800 de combine de cereale, 2 900 de semănători, precum şi alte maşini agricole. Va începe producţia de serie şi a tractoarelor şi maşinilor destinate mecanizării lucrărilor din legumicultură, pomicultură şi viticultură. Cantităţile de îngrăşăminte chimice ce vor fi livrate agriculturii vor depăşi cu 26 la sută pe cele primite în 1967, fără a se atinge însă prevederile din cincinal pentru 1968. Volumul de investiţii, sporit faţă de cincinal, pentru lucrările de hidroamelioraţii va da posibilitatea realizării sarcinii de a se ajunge pînă la sfîrşitul acestui an la o suprafaţă amenajată pentru irigaţii de 600 000 de hectare.

Mijloacele sporite puse la dispoziţia agriculturii, organizarea tot mai bună a proceselor de producţie în întreprinderile agricole de stat şi cooperativele agricole de producţie fac posibilă obţinerea în 1968 — în condiţii climatice normale — a unei producţii globale cu 1.8 miliarde de lei mai mare decît limita superioară stabilită pentru acest an în planul cincinal. O atenţie deosebită trebuie acordată în continuare producţiei de cereale, care se prevede să ajungă la circa 14,2 milioane de tone, faţă de 10,9 milioane de tone cît s-a realizat în medie în cincinalul precedent. Măsuri importante se impun pentru dezvoltarea producţiei de legume şi lichidarea deficienţelor semnalate în anul trecut în ce priveşte satisfacerea nevoilor de consum ale populaţiei. Paralel cu creşterea importantă a suprafeţelor destinate cultivării legumelor s-a planificat ca, în acest an, să se construiască peste 100 ha de sere şi să se cultive, în cîmpuri protejate şi în solarii, o suprafaţă de 5 ori mai mare decît în 1967. Planul de stat pe 1968 prevede, de asemenea, importante sarcini în ce priveşte sporirea producţiei de struguri şi fructe, creşterea efectivelor de animale şi a producţiei zootehnice.

În zilele ce urmează, în I.A.S., S.M.T. şi cooperativele agricole vor avea loc adunări generale pentru însuşirea cifrelor de plan pe 1968. Lucrătorii acestor unităţi, care şi-au dovedit nu o dată capacitatea de a descoperi şi pune în valoare noi rezerve, sînt chemaţi ca, ţinînd seama de baza tehnico-materială în continuă creştere, de cuceririle ştiinţei şi tehnicii, de posibilităţile de care dispun să stabilească măsuri concrete de organizare ştiinţifică a producţiei şi a muncii menite să ducă nu numai la realizarea, ci şi la depăşirea sarcinilor de plan. Cu multă atenţie trebuie analizat, totodată, modul cum s-au respectat normele de tehnica securităţii muncii, stabilindu-se în acest sens măsuri eficiente pentru actualul an. **Puterea de acţiune a planului se bazează pe caracterul obligatoriu al sarcinilor stabilite**, s-a subliniat la Conferinţa Naţională a partidului. Această preţioasă indicaţie trebuie avută în vedere în permanenţă de toate consiliile agricole şi uniunile cooperatiste, de fiecare unitate în parte.

Noțiunea de democrație cooperatistă reflectă nu numai un principiu statuat, ci și o nouă dimensiune apărută în condiția țăranului român și, prin reflex, în gîndirea și în comportarea lui. Oamenii din lumea rurală, membri azi ai cooperativelor agricole, cu o poziție socială bine definită, știu că au dreptul deplin de a delibera, de a lua hotărîri în toate problemele care privesc procesele de producție din unitățile lor, modul în care sînt conduse cooperativele, dezvoltarea pe toate planurile a așezărilor sătești. Și este instructiv să urmărești acest principiu în manifestările lui concrete, să pătrunzi în intimitatea mecanismului de care depinde corecta lui aplicare.

Dreptul de a delibera, de a hotărî

ÎNSEMNĂRI DESPRE DEMOCRAȚIA COOPERATISTĂ

UN INTERVIU LA RĂZEȘI

Drept preambul la investigațiile pe care le-am întreprins în acest univers pe care-l acoperă cu autoritatea lor sociologia satului și dreptul cooperatist, ar putea să slujească discuția ce am purtat-o, nu demult, cu **Gheorghe ȚĂRNĂ**, președintele cooperativei agricole din Dragomirești, raionul Piatra Neamț. Atît personalitatea interlocutorului nostru, cît și profilul social și economic al unității pe care o conduce prezintă un interes particular. Gheorghe Țărnă este, ceea ce s-ar putea numi, un veritabil fiu al pămîntului. Neam de neamul lui nu s-a ilustrat pe alt tărîm decît pe acela al agriculturii. Însuși numele lui are o rezonanță simbolică. El evocă glia, brazda, cu miresmele, cu culorile, cu roadele sale binecuvîntate.

Cît despre cooperatorii din Dragomirești, aproape toți își au obîrșia în străvechii răzeși. Numele de răzeș a fost în Moldova de sus și de mijloc multă vreme sinonim cu acela de om mîndru, foarte legat de datinile vechi, privind cu scepticism elementele moderne de civilizație, acomodîndu-se mai anevoie cu rigorile impuse de munca în colectivitate.

Misiunea lui Gheorghe Țărnă de a netezi asperitățile rezultate din aceste trăsături de caracter și de a forma, figurat vorbind, din sutele de soliști o adevărată orchestră, nu era chiar atît de simplă. Întrucît însă, fără o acțiune a tuturor membrilor nu se putea concepe întărirea cooperativei, îndată ce a fost ales președinte și-a impus să atingă acest țel. În această privință, el a fost pas cu pas călăuzit de organizația de partid din cooperativă, iar comuniștii s-au numărat tot timpul printre cei care l-au ajutat, prin activitatea lor, prin propriul lor exemplu.

— Considerînd retroactiv lucrurile, ce s-ar putea spune despre primii pași întreprinși? — l-am întrebat.

— Ceea ce am făcut, s-ar putea chema foarte bine o operație de corectare, ne-a replicat el, alăturînd în chipul cel mai firesc, cum avea s-o facă pe tot parcursul dialogului, expresii neaoșe, de factură sadoveniană, și neologisme trădînd cursurile și școlile pe care le-a frecventat ca să-și completeze pregătirea. Am pus în drepturi cîteva principii care țin de alfabetul democrației cooperatiste. Ne-am gîndit că trebuie să facem în așa fel încît adunările generale să constituie, într-adevăr, prilejuri de dezbatere a problemelor noastre de căpătîi, iar consiliul de conducere să funcționeze ca o instituție cu depline răspunderi. Scopul pe care-l urmăream era să ajungem ca toți oamenii să se simtă îndemnați să-și dezvăluie gîndurile chiar dacă nu tot ce aveau să spună ne-ar fi convenit.

— Era un fel de „a lua pulsul" obștei?

— Aș spune că era mai degrabă o modalitate de a cunoaște exact dorințele, părerile celor ce ne-au dat învestitura. Și, bineînțeles, că nu ne-am mărginit numai la această, hai să spunem, sondare. Consiliul a analizat cu deamănuntul ideile, sugestiile venite din rîndul cooperatorilor. Multe din acestea ne-au slujit, mai apoi, drept jaloane pentru luarea unor măsuri de mare importanță pentru dezvoltarea ramurilor de producție. Considerația arătată pentru gîndurile pe care le exprimau, i-a făcut pe cooperatori să privească cu alți ochi treburile cooperativei, să nu se preocupe numai de propriile lor interese, să arate mai multă grijă pentru bunul mers al unității.

— E o notă prețioasă. Cum anume se manifestă ea?

— În multe moduri. Se observă, bunăoară, o grijă stăruitoare pentru valorificarea mai chibzuită a resurselor de care dispunem. Consiliul plănuise—ca să exemplific — să planteze pe dealurile de la Hlăpești, unde cerealele dau recolte mici, o livadă de peri, de meri și de nuci. Cooperatorii, care au o veche deprindere în ramura pomiculturii, au dat tehnicienilor o mulțime de sugestii, ajutîndu-i să amplaseze corect plantația, să aleagă cele mai potrivite specii. Astăzi pomii cuprind cîteva zeci de hectare, urmînd ca, în anii care vin, să ne aducă primele venituri. În același fel s-a născut și ideea de a amenaja iazul de la punctul numit Vădutul Cornii, precum și grădina de legume de la Unghi, unde culturile cresc și fructifică și iarna la adăpostul foliilor de polietilenă.

— Se poate conchide că, în această ambianță, cooperativa a avut de cîștigat și pe alte planuri...

— Nici vorbă. S-a produs o sudură puternică între cooperatori, ceea ce le-a înzecit forța, capacitatea. Dacă munca în cadrul unității e atît de vie, atît de precis concentrată pe direcții majore, dacă de pe terenurile noastre cu podzol și cu hogașuri scoatem la hectar cîte 2 000 kg de grîu și aproape 3000 kg de porumb, dacă avem un puternic sector zootehnic și putem răsplăti ziua-muncă cu 25 de lei este tocmai pentru că **s-a creat acest climat în care toți cooperatorii se simt răspunzători de dezvoltarea unității lor.**

Și, vom adăuga că, pe fundalul întăririi cooperativei, al urcușului ei în zona prosperității, își face loc un fenomen cu implicații în structura, în resorturile cele mai profunde ale satului. Se schimbă obiceiuri care păreau de neclintit. Pînă acum cîteva decenii, gospodăriile personale ale țăranilor de la Dragomirești rămîneau reduse greu de cucerit pentru produsele industriale. În general se mergea pe principiul folosirii propriilor resurse interne. Exista chiar un anumit dispreț față de mărfurile de origine orășenească, achiziționarea lor fiind considerată o cheltuială nesăbuită. Acum, oamenii, dispunînd și de posibilități mai mari, s-au învățat să prețuiască și să cumpere un șir întreg de produse care provin de la fabrici, începînd cu materiale utilizate în construcții și terminînd cu articole de îmbrăcăminte și încălțăminte. Asociată cu pătrunderea în sate a luminii electrice și a autobuzului, cu frecventarea cinematografului și a bibliotecii, această deschidere tot mai largă spre valurile civilizației dă întreaga măsură a schimbării peisajului material și spiritual rural. Foștii răzeși, cooperatorii din comuna lui Gheorghe Țărnă, reprezintă un etalon expresiv al transformării țărănimii noastre, al modernizării ei în cel mai bun sens al cuvîntului.

CODIFICĂRI NECESARE

Utilizarea cu consecvență și cu maximă eficacitate a acestui instrument, pe cît de delicat, pe atît de complex, care este democrația cooperatistă nu constituie însă o chestiune benevolă, depinzînd de inspirația unor persoane bine intenționate. **Legi scrise și nescrise obligă ca modul de folosire de către cooperatori a prerogativelor pe care le au de a participa direct la luarea măsurilor și a hotărîrilor vitale pentru cooperative, pentru fiecare dintre ei, să fie supravegheat de către uniunile cooperatiste.** Codificarea acestei atribuții se dovedește cît se poate de binevenită. **Ion POPA**, președintele Uniunii raionale Călărași a cooperativelor agricole, ne relata în această privință o serie de fapte elocvente pentru învățămintele care se degajă din substanța lor.

— Veghem permanent, spunea el, ca normele democrației cooperatiste să fie respectate, și nu formal, ci în litera și în spiritul lor.

— Ce primejdii există ca ele să fie încălcate?

— Pericole sînt mai multe și din direcții diferite. Nu toți președinții de cooperative sînt conștienți de urmările pe care le comportă ignorarea voinței oamenilor, a intereselor lor, a punctului lor de vedere. În cursul primăverii, comitetul executiv al uniunii noastre a analizat, sub acest aspect, trei cooperative: N. Bălcescu, Roseți și Dichiseni. Și, dacă la N. Bălcescu, președintele Ion Constantin, un om cu vechime în funcție, corect și conștiincios, procedase tot timpul conform normelor în vigoare, la Roseți, și mai ales la Dichiseni, situația era alta.

Să ne oprim puțin la această din urmă cooperativă. Președintele ei, Ion Bordeianu, ocolea nu numai adunările generale, ci și consiliul de conducere. Arogant, disprețuitor, nutrind o încredere nelimitată în capacitatea sa și în presupusul său spirit de discernămînt, el se credea îndreptățit să ia decizii de unul singur, în multe probleme de cea mai mare însemnătate. Cu de la sine putere a luat inițiativa de a se achiziționa două autocamioane și patru aspersoare, deși, pe moment, nu era nevoie de atîtea mașini și agregate; banii investiți și imobilizați în ele puteau fi cheltuiți cu mult mai mult folos în alte sectoare. La Roseți, președintele Nicolae Rîșnoveanu vădea aceeași tendință de a se singulariza, de a ocoli obștea cooperativei. Adunările generale se amînau mereu, iar, cînd se țineau totuși, la ele nu participau oamenii cei mai autorizați — împuterniciții aleși ca atare — ci, adesea, cine se nimerea.

— Dar, nu numai președinții de cooperative sînt cei care manifestă astfel de prediLecții...

— Nu, din păcate. Cooperativele au relații de ordin economic cu un șir întreg de organizații. Și nu de puține ori delegații acestora, animați de un spirit îngust încearcă să-și rezolve problemele unităților pe care le reprezintă prin tot felul de tranzacții cu conducerile cooperativelor, determinînd, prin graba și prin nesăbuința lor, încălcări ale voinței cooperatorilor.

— Cum preveniți și combateți asemenea procedee?

— Fie că e vorba de abuzuri care își au sursa în interiorul cooperativelor, fie că e vorba de influențe din afara lor, remediul este același: un control atent, operativ și calificat asupra modului în care se țin adunările generale, asupra muncii consiliilor de conducere, asupra felului cum se respectă și se aplică legile statului, regulamentele existente. Aceasta, întrucît menținerea într-un cadru strict legal — cu toată insuficiența legislației cooperatiste actuale — e de natură să ducă implicit la funcționarea normală a principiilor democrației cooperatiste.

Intervine apoi și factorul educativ. Căutăm să cultivăm continuu în conștiința președinților și a celorlalți oameni din conducerea cooperativelor respectul față de opinia obștei, simțul legalității, prevenindu-i asupra consecințelor pe care le pot avea orice fel de abateri de la aceste norme de conduită. Am prelucrat, în această ordine de idei, cu toate cadrele de bază din unități, aspectele negative ale comportamentului celor doi președinți — de la Dichiseni și de la Roseți — și concluziile de ordin politic, social, și chiar juridic care decurg dintr-o asemenea înțelegere a îndatoririlor. Efectul a fost puternic și cu urmări imediate. Am constatat ulterior că în toate cooperativele s-a creat o atmosferă propice muncii colective, **un climat în care cooperatorii pot să-și exprime deschis punctul de vedere asupra tuturor problemelor care angajează unitatea lor, să cenzureze, în sensul bun al acestei expresii, activitatea celor pe care i-au desemnat să-i conducă, să le reprezinte interesele.**

CRITERII ȘI VALORI

Aplicarea consecventă, ca pe o necesitate organică, legică, a normelor democrației cooperatiste comportă însă respectarea și a altor criterii de ordin oarecum mai general. Asupra lor a stăruit în convorbirea pe care a purtat-o cu noi, tovarășul **Ion IUGA**, președintele Uniunii regionale Dobrogea a cooperativelor agricole.

— Putem spune — a precizat dînsul — că **acest mecanism funcționează normal numai atunci cînd în fiecare unitate se respectă cu strictețe statutul-model, regulamentul de ordine interioară, recomandările și actele normative emise de organele superioare, întrucît toate aceste documente, care reglementează activitatea fundamentală și pe cea curentă a cooperativelor, țin seama atît de interesele generale ale statului, cît și de cele ale cooperativeior.** E o premisă esențială, cardinală, și elucidarea ei nu poate rămîne fără consecințe. **Cît despre adunările generale, cadrul firesc în care cooperatorii sînt chemați să delibereze nu e de ajuns ca ele să se programeze cu punctualitate, ci trebuie să li se asigure și o ținută corespunzătoare.**

— Altfel spus...

— **E necesar ca în dezbaterea cooperatorilor să se aducă întotdeauna problemele cele mai importante, capitale, legate de activitatea economică, financiară, organizatorică din unități.** Altfel se ajunge la discuții lăturalnice, dacă nu cu desăvîrșire sterpe. Aș putea, cu titlu informativ, să arăt ce puncte au figurat pe ordinea de zi, în anul care abia a trecut, în cooperativele dobrogene. Debutul s-a făcut, cum era și firesc, cu analizarea activității consiliilor de conducere, a comisiilor de revizie și a celor de judecată, precum și cu discutarea planului anual de producție și financiar. Aș vrea să subliniez, referitor la planuri, că multe din propunerile inițiale au suferit serioase corective în urma propunerilor, a sugestiilor și observațiilor venite din rîndul cooperatorilor. În raionul Hîrșova, de exemplu, producția medie pe hectar la grîu a fost fixată, în conformitate cu voința adunărilor generale, la 1 900 kg, cu 200 kg mai mare decît se propusese în proiectele de plan. În cursul anului 1967, repertoriul problemelor abordate a cuprins și normele de muncă, organizarea și retribuirea muncii în mod mai judicios și multe altele. Am constatat, cu prilejul deplasărilor efectuate, o participare vie la dezbateri și, în genere, un interes real, față de tot ce se consideră că poate determina dezvoltarea cooperativelor.

— Ce anume stimulează această grijă?

— Seriozitatea și spiritul de răspundere care caracterizează munca majorității consiliilor de conducere, aceste organe executive ale hotărîrilor adunărilor generale. Propunerile făcute și acceptate ca aplicabile se înfăptuiesc pas cu pas, și aș cita în această direcție tradiția foarte bună care s-a încetățenit la Tătaru, la Palazu Mare, la Peștera, la Satu Nou, ca **fiecare adunare generală să înceapă printr-o scurtă informare asupra modului în care se traduc în viață hotărîrile adoptate de adunarea precedentă. Pretutindeni s-a instituit, apoi obiceiul ca împuterniciții să prezinte în brigăzi scurte rapoarte despre ceea ce s-a vorbit și s-a hotărît la adunările la care au luat parte.**

Respectarea democrației cooperatiste se leagă direct și de munca noastră, a uniunilor, nu numai sub aspectul supravegherii și îndrumării activității cooperativelor. În seama noastră cade și cercetarea cu cea mai mare atenție a sesizărilor pe care le primim prin scrisori sau în cadrul audiențelor.

În general, preocuparea pe care am arătat-o pentru respectarea democrației cooperatiste s-a repercutat, în modul cel mai pozitiv, asupra activității de producție din cooperative, asupra eficacității sale. Cooperativele din Dobrogea se înfățișează ca unități bogate și prospere. În anul 1967, ele au realizat peste 285 000 de tone grîu, aproape 400 000 de tone de porumb, circa 65 000 de tone de floarea-soarelui, 1678 de tone de lînă, 658 000 hl de lapte. Sînt valori care pot da o imagine a forței economice a unităților, a trăiniciei lor. Sînt rezultate posibile numai în condițiile în care toți cooperatorii se simt adevărați stăpîni în unitățile din care fac parte; niște stăpîni pe cît de harnici, pe atît de zeloși, ca dezvoltarea cooperativelor să fie viguroasă și neîntreruptă.

Democrația cooperatistă, expresie a democratismului profund al orînduirii noastre socialiste își pune pecetea pe întreaga evoluție a satului românesc contemporan, îi definește cu pregnanță orizonturile ce s-au deschis în fața lui. Sînt orizonturi largi, luminoase, care plasează satul pe o poziție de frunte, în contextul civilizației noastre socialiste.

Ion PAVELESCU

Curs de calificare a membrilor cooperatori

Pentru valorificarea superioară a resurselor de materii prime și folosirea cît mai rațională a brațelor de muncă, mai ales în perioada de iarnă, din cooperativele agricole, Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție a organizat recent, la cooperativa agricolă Bratovoiești, din regiunea Oltenia, un curs de școlarizare a unor membri cooperatori în domeniul confecționării împletiturilor din pănuși de porumb. La acest curs au participat 43 de cooperatori din 8 cooperative agricole din raioanele Calafat, Craiova, Balș și Băilești. Școlarizarea a constat în lecții practice, care au fost predate de cooperatori din Chendul Mare, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, unitate care are o bogată tradiție și experiență în confecționarea obiectelor din această materie primă, atît pentru necesitățile interne cît și pentru export.

Cooperatorii care au participat la acest curs au depus interes și sîrguință pentru însușirea meseriei respective. Cu sprijinul Uniunii regionale Oltenia a cooperativelor agricole, meseriașii urmează să ajute și pe alți cooperatori să însușească această frumoasă îndeletnicire.

PERFECȚIONAREA SISTEMULUI DE EVIDENȚĂ CONTABILĂ ÎN COOPERATIVELE AGRICOLE

PLEDOARIE PENTRU SIMPLIFICARE

Cred că sînt în asentimentul multor colegi de-ai mei afirmînd că, în prezent, evidența ce se practică în sectorul zootehnic al cooperativelor agricole de producție este destul de complicată. Un animal oarecare este înscris într-un proces verbal de fătări, trecut apoi și într-un registru de evidență, cînd mai crește apare în documentele ce conțin date referitoare la reproducție, iar dacă, mai tîrziu, e pus la îngrășat, figurează într-un act destinat anume acestei situații. Toate acestea se petrec în faza producției. În faza următoare, cea a realizării produsului ca marfă, apare, într-o ordine oarecum inversă, un set asemănător de acte.

Numărul mare de acte nu este singurul element care complică evidența. Aceeași nedorită finalitate o au și mult prea desele modificări ale modului de înregistrare, schimbările frecvente de formulare. Schimbări numeroase s-au operat pînă și asupra denumirii diverselor documente, fapt ce este numai în aparență minor, fiindcă, în practică, el a derutat aparatul contabil.

Este drept însă să recunoaștem că introducerile și eliminările de acte, modificările, revenirile la formulare vechi, frecvente și ele, n-au avut numai păcate, ci și merite. Evidența actuală este superioară celei existente în 1956, cînd am început să lucrez în calitate de contabil șef de cooperativă agricolă. Îmbunătățirea s-a resimțit însă cel mai puțin tocmai la nivelul brigăzii, unde se întocmesc documentele primare, care ocupă circa 50 la sută din timpul de lucru al brigadierului.

Deoarece, pe lîngă fiecare brigadă zootehnică, în cooperativa noastră și în unitățile din jur lucrează și cîte un tehnician veterinar,

consider că toate felurile de procese verbale, registre, acte, note etc. pe care le întocmește în prezent brigadierul ar putea fi înlocuite cu un singur document, de a cărui completare să răspundă tehnicianul. Am în vedere ținerea evidenței într-un document numit registru de lot, întocmit pentru fiecare categorie de animale, în dublu exemplar.

Registrul de lot ar urma să cuprindă pe orizontală rubricile intrări și ieșiri. Pe verticală ar fi necesare coloane pentru diversele feluri de intrări parțiale și suma lor, înscrise fiecare atît în capete, cît și în kilograme. Asemănător s-ar proceda și pentru ieșiri. În alte coloane verticale pot fi notate produsele rezultate din sacrificări, sumele primite pentru animalele livrate și celelalte date strict necesare. În registrul de lot, operațiunile vor trebui efectuate concomitent cu producerea fenomenelor economice respective, întîrzierea putînd duce la inexactități. La sfîrsitul fiecărei luni, primul exemplar din registrul de lot s-ar decupa și preda contabilității, împreună cu actele justificative. Acesta ar servi atît pentru verificarea justeței înregistrărilor, cît și pentru stabilirea retribuției cuvenite îngrijitorilor pentru munca depusă și rezultatele obținute în luna respectivă.

Introducerea registrului de lot ar reduce, după părerea mea, volumul muncii de evidență, atît la nivelul brigăzii, cît și în cadrul contabilității, care va putea să intensifice activitatea de îndrumare și control.

În încheiere

propun să se studieze posibilitatea comprimării și a altor evidențe primare, îndeosebi a celor din sectorul vegetal, pentru a se reduce la minimum munca ce revine în acest domeniu brigadierilor.

Eliberați de volumul mare al diverselor evidențe pe care le întocmesc acum, ei se vor putea ocupa de organizarea producției în mai mare măsură decît o fac în prezent.

Ilie RĂDULESCU
contabil șef al cooperativei agricole Vitănești, regiunea București

PUNCTE DE VEDERE

ESTE REALĂ VALOAREA DE ÎNREGISTRARE A plantațiilor pomiviticole?

Cooperativele agricole de producție dețin o însemnată suprafață de plantații, care se ridică la 29 600 ha de vii și pepiniere viticole, și la peste 18 900 ha de pomi și pepiniere pomicole. În cele ce urmează ne propunem să analizăm succint în ce măsură plantațiile cooperativizate și cele provenite pe alte căi decît înființarea lor de către cooperative sînt înregistrate la justa valoare în documentele de contabilitate.

În multe cazuri se constată că, datorită unor deficiențe în organizarea evidenței contabile, cît și particularităților ce rezultă din natura biologică a acestor mijloace fixe, valoarea plantațiilor cooperativizate sau primite prin donație este simbolică. Astfel, cooperativa agricolă Panciu, din regiunea Galați, deține un patrimoniu viticol ce se ridică la peste 1000 de hectare. El este înregistrat în evidența contabilă cu 434 000 de lei, un hectar de vie revenind la 434 de lei. La această cooperativă, care calculează experimental prețul de cost, folosindu-se normele practicate de întreprinderile agricole de stat, a rezultat, la strugurii obținuți de la via nobilă de pe o suprafață de 755 de hectare, un amortisment de 400 000 de lei, adică 529 de lei la hectar. Înseamnă deci, că valoarea amortismentului depășește cu aproape 22 la sută valoarea de înregistrare a unui hectar de vie.

Situații asemănătoare se întîlnesc și la cooperativele agricole din raionul Buzău, unde plantațiile vitipomicole nu sînt înregistrate în contabilitate cu nici o valoare (Smeeni, Padina etc.) sau sînt trecute cu o valoare neglijabilă. La cooperativa Sărata—Monteoru, de exemplu, plantațiile vitipomicole, în suprafață de 123 de hectare, au fost înregistrate în anul 1966 cu numai 218 405 de lei, față de 1 982 000 de lei cît a rezultat dintr-un calcul efectuat de Institutul de cercetări pentru economie agrară.

Calcularea unor indicatori ceruți de statutul cooperativei agricole impune evaluarea neîntîrziată și reală a tuturor mijloacelor fixe deținute de cooperativele agricole, aceasta fiind necesară în principal pentru determinarea eficienței economice a producției.

Iată de ce considerăm util ca, în activitatea de evaluare a plantațiilor vitipomicole, să se țină seama de:

— cheltuielile necesitate de înființarea unei plantații de același fel, în podgoria sau bazinul pomicol respectiv. Cunoscîndu-se cheltuielile de înființare și avînd în vedere numărul anilor de producție ai plantației tinere, precum și vîrsta plantației de evaluat, se poate determina corect valoarea acesteia din urmă.

— producția plantației. Nivelul acesteia depinde în mare măsură de caracteristicile tehnico-economice ale plantației — sistemul de cultură, cel de susținere, distanța de plantare, numărul de goluri etc. — și servește la stabilirea valorii plantației, cu ajutorul formulei:

$$Vpe = \frac{Ppe}{Ppn} \times Vpn$$

în care:
Vpe = valoarea plantației de evaluat.
Ppe = producția plantației de evaluat.
Ppn = producția plantației noi.
Vpn = valoarea plantației noi.

Nota de apreciere economică a terenurilor poate constitui, de asemenea, un criteriu de care este necesar să se țină seama la evaluarea plantațiilor pomiviticole. Ea se poate folosi cu succes în cazul cînd evaluarea servește organizării teritoriului, ca urmare a schimbărilor ce survin în cadrul categoriilor de folosință a terenurilor, sau a transferurilor de suprafețe între diferite cooperative agricole, între acestea și unitățile de stat, fie ele chiar și întreprinderi industriale.

Sîntem de părere că evaluarea plantațiilor vitipomicole este de strictă actualitate și pe deplin posibilă în stadiul actual de dezvoltare a cooperativelor agricole.

Ion CĂMĂȘOIU
de la Institutul de cercetări pentru economie agrară
S. CERCELARU

Început de an. Noi și nenumărate proiecte. Consiliul de conducere al cooperativei agricole de producție din Gologanu, regiunea Galați, discută noul plan de producție.

Foto: C. DUMITRU

PE MII DE CANALE

În bilanțul rodnic al agriculturii noastre socialiste, cel de-al doilea an al cincinalului a înscris realizări remarcabile și în domeniul lucrărilor de îmbunătățiri funciare. Noi suprafețe au fost smulse de sub influența nefastă a apelor și eroziunii, iar în lupta cu seceta noi terenuri au beneficiat de participarea irigației.

În întinsul Bărăgan, în sudul Olteniei și al Moldovei, în numeroase alte zone ale țării, împotriva caracterului dă-

unător al precipitațiilor insuficiente și nefavorabil distribuite, omul a intervenit prompt. Dinamica eforturilor lui poate fi astfel ilustrată : suprafața amenajată pentru irigat a sporit de la 230 000 de hectare la începutul anului 1966 la peste 470 000 de hectare la sfîrșitul anului trecut.

Măsurilor inițiate de conducerea partidului, eforturilor mari făcute de stat, exprimate în volumul sporit al investițiilor destinate amenajărilor pentru irigații, li s-au alăturat participarea și entuziasmul țărănimii cooperatiste.

În cei doi ani din urmă, membrii cooperativelor agricole de producție au amenajat pentru irigații, utilizînd resurse proprii, aproximativ 200 000 de hectare. O însemnată parte din acestea sînt rezultatul unor mari acțiuni intercooperatiste. Aproape 82 000 de hectare din amenajările locale încheiate reprezintă materializarea eforturilor din anul trecut. De alte peste 12 000 de hectare amenajările sînt în curs. Căutînd să folosească pe larg rezervele inepuizabile de sporire a producției, membrii cooperativelor agricole din regiunile Galați, București, Ploiești, Bacău și Suceava și-au depășit propriile prevederi.

Preluînd ștafeta realizărilor, anul în care încrezători am pășit deschide largi perspective și în acest vast sector de activitate. „În următorii ani — așa cum se subliniază în Directivele adoptate de Conferința Națională a P.C.R. — eforturile principale în agricultură trebuie să fie îndreptate spre dezvoltarea intensivă și multilaterală a producției, prin folosirea mai eficientă a posibilităților existente, prin asigurarea unei puternice baze tehnico-materiale, sporirea mijloacelor de mecanizare și chimizare, extinderea lucrărilor de îmbunătățiri funciare, în special cele de irigații, factori hotărîtori pentru sporirea aportului agriculturii noastre socialiste la dezvoltarea economică și progresul general al țării".

Prin planul de stat al economiei naționale pe anul 1968, adoptat de recenta sesiune a Marii Adunări Naționale, agriculturii i se alocă, din fondurile statului, peste 6,6 miliarde lei investiții. Din acestea, peste 1 150 000 000 de lei vor participa în 1968 la sporirea producției agricole, prin amenajarea pentru irigații a peste 80 000 de hectare. Se va încheia, în acest an, sistemul de irigații Jegălia ; vor continua lucrările la sistemul Pietroiu — Ștefan cel Mare și vor începe cele de la sistemul Gălățui — Călărași. Anul acesta va consemna o etapă importantă și pentru amenajările din cadrul marelui sistem din zona Carasu. La Calafat — Băilești și Terasa Brăilei, sisteme aparținînd în întregime actualului cincinal, însumînd împreună peste 120 000 de hectare, vor fi orientate, de asemenea, mari forțe și resurse.

Îmbogățind cu noi date experiența dobîndită pînă acum, membrii cooperativelor agricole de producție vor spori cu aproape 45 000 de hectare suprafețele amenajate cu posibilități locale, în așa fel concepute încît să poată fi încadrate cu ușurință, în perspectivă, în marile sisteme de irigații.

S-au creat astfel de condiții, încît, la sfîrșitul anului 1968, suprafața amenajată pentru irigare să ajungă la 600 000 hectare.

E. VASILESCU

LA COOPERATIVA AGRICOLĂ DIN TOMNATIC — BANAT

O EXPERIENȚĂ CE SE CERE GENERALIZATĂ

Pentru a-și spori veniturile, cooperatorii din Tomnatic, raionul Sînnicolau Mare au hotărît să dezvolte, pe lîngă celelalte ramuri de producție, și legumicultura. În acest scop, consiliul de conducere al cooperativei a luat an de an măsuri pentru organizarea cît mai științifică a muncii în acest sector ; totodată, a fost asigurată o bază materială corespunzătoare, ceea ce a contribuit la sporirea producțiilor și, implicit, a veniturilor realizate.

La cooperativa agricolă din Tomnatic s-a pornit de la ideea de a se concentra producția legumicolă urmărindu-se, totodată, specializarea ei pe una-două culturi principale, completate cu două-trei culturi secundare. Accentul a fost pus pe tomate timpurii și ardei — alături de care au fost cultivate, pe suprafețe mai reduse, vinete, conopidă, gulioare sau castraveți, tomate de toamnă etc.

Cu toate că prin Tomnatic nu trece nici o apă curgătoare, datorită străduinței și ingeniozității de care au dat dovadă membrii cooperatori, ajutați de specialiști, **s-a ajuns să se irige întreaga suprafață de legume.** Au fost confecționate, în atelierele proprii ale unității, pompe după un sistem simplu, numite **„de tip Tomnatic"**, reușindu-se să se extragă apa necesară din fîntîni săpate la adîncimea de 5—9 metri unde se găsește pînza freatică.

În cadrul măsurilor agrotehnice de bază aplicate **ogoarele de toamnă și fertilizarea integrală a suprafețelor cultivate cu legume** ocupă un loc de frunte. Se aplică, periodic, îngrășăminte naturale în doze de 25—30 tone/ha, iar cantitatea (brută) de îngrășăminte chimice administrate atît la lucrarea de bază a solului cît și în timpul vegetației ajunge la 600—800 kg/ha.

Folosirea unor semințe din soiuri sau hibrizi cu o mare capacitate de producție constituie, la rîndul ei, una din principalele preocupări ale legumicultorilor din Tomnatic. Pentru tomate se utilizează hibrizii 10 x Bizon și Delicates iar la ardei soiul Galben de Banat, de la care s-au obținut producții sporite mult cerute și la export.

Un accent însemnat se pune, în fiecare an, pe **producerea unor răsaduri de calitate.** Suprafața de răsadniță a crescut o dată cu cea cultivată cu legume, ajungîndu-se în prezent la peste 16 600 mp, revenind cîte 220 mp pentru fiecare hectar cultivat prin răsad. Răsadul se produce în sera înmulțitor. Pentru plantare el este bine pregătit prin repicarea repetată în răsadnițe și tratarea cu stimulenți de creștere și antidăunători. La plantare se urmărește cu strictețe realizarea unei densități optime de plante la hectar, în care scop se execută inițial marcajul terenului, pichetarea lui și așezarea elementelor de susținere. **Interesant este faptul că pentru susținerea plantelor se folosesc bețe de floarea-soarelui dispuse în formă de piramidă, cîte patru la un loc, legate la vîrf.** La baza fiecărui picior al piramidei se face plantatul, pe bilonul șanțului de irigare aflat în interiorul piramidei. Lucrările de întreținere a culturilor (prășit, copilit, cîrnit etc.) se fac ori de cîte ori este nevoie.

Aplicarea complexului de măsuri amintite a dus la sporirea continuă a producției la unitatea de suprafață. Bunăoară, **la cultura tomatelor timpurii, care au ocupat între 36—40 la sută din suprafața grădinii de legume, s-au realizat în ultimii trei ani producții medii cuprinse între 39 068 și 43 484 kg/ha. La ardei producția cea mai mare a atins 28 516 kg/ha.**

Rezultatele arătate se datoresc în mare măsură și îmbunătățirii formei de organizare a muncii în sectorul legumicol ; aici lucrează o brigadă permanentă, împărțită în echipe, urmărindu-se îndeaproape permanentizarea membrilor cooperatori. Brigadierul Wild Iosif, de exemplu, are o vechime de 9 ani în sector, iar unii membri cooperatori (Faur Ion, Wild Ana și alții) lucrează de 6—7 ani în legumicultură.

Atragerea cooperatorilor la lucru, în sectorul legumicol, se datorește atît bunei organizări a muncii și așezării corecte a normelor de lucru, cît mai ales cointeresării materiale a membri-

Anul	Venit total realizat din legumicultură (mii lei)	% din total venituri realizat de C.A.P.	Venit realizat din producția predată pentru export (mii lei)	% din total venit realizat din legumicultură	Valoarea retribuției suplimentare acordate pentru legume (mii lei)	% din total venituri încasate din legume.	Venit realizat pe hectar (mii lei)
1966	4 583	32,1	2 776	60,5	257	5,6	56,6
1967	5 585	36,5	3 466	62,0	în calcul		71,6

lor. Din anul 1963 a început să fie aplicată în măsură din ce în ce mai mare și **retribuția suplimentară**, atribuindu-se 30 la sută din depășirea planului valoric. **Retribuția suplimentară se acordă pe echipă și în cadrul acesteia pe fiecare cooperator, ținîndu-se seama de participarea la lucru și de producția obținută pe suprafața luată în primire.** Pe parcurs, sistemul a fost îmbunătățit prin introducerea **„primei de recoltare"** de 1,5 la sută din valoarea realizată în cursul unei decade. În anul acesta s-a împărțit jumătate din primele de export drept plată suplimentară, din care 80 la sută membrilor care au lucrat direct în producție. Bineînțeles că aceste mijloace de stimulare a priceperii și hărniciei cooperatorilor sînt într-o continuă îmbunătățire, că-

> ● *Influența măsurilor agrotehnice asupra sporirii producției legumicole* ● *Forme adecvate de cointeresare a cooperatorilor* ● *Se construiește un complex modern de sere.*

utîndu-se forme noi pentru viitor.

La buna organizare a procesului de producție un aport substanțial aduce evidența contabilă, ținută la zi. Pe lîngă aceasta președintele cooperativei, tov. Fenesi Petru, se interesează personal de lucrări și de modul cum este valorificată producția. Urmărirea atentă a cheltuielilor în sectorul legumicol duce și la o folosire mai rațională a forței de muncă. Astfel consumul mediu de zile-muncă la hectarul de grădină a scăzut de la 802 cît era în 1965 la 728 zile-muncă în anul trecut.

Legumicultorii din Tomnatic dau atenție și calității produselor valorificate, sortării și felului lor de prezentare. Ca urmare se livrează atît pe piața internă cît și la export o cantitate însemnată de legume pentru care se încasează sume mari (așa cum se poate observa în tabelul alăturat).

Venituri însemnate realizează această cooperativă și de la cultura cartofilor timpurii, repartizată tot brigăzii legumicole. În anul acesta s-au obținut, de pe 28 ha, în medie 11 369 kg la ha, de pe urma cărora cooperativa a încasat 442 000 lei din care 82,3 la sută provin din livrarea producției pentru export.

La lucrările Conferinței Naționale a Partidului Comunist Român s-a subliniat printre altele necesitatea dezvoltării în anii următori, a culturilor legumicole protejate în sere și solarii. Astfel de preocupări există și la Tomnatic. Se va ridica aici un complex de sere legumicole, de tip industrial, care pînă în 1970 va ajunge la cinci ha. Momentan se lucrează la finisarea celui de al doilea hectar de seră, care trebuie să intre în producție încă din prima lună a anului acesta. Totodată se pregătește un hectar de solarii acoperite cu material plastic și se intenționează să se cultive legume protejate sub tunele de polietilenă, pe circa două hectare. Peste doi ani suprafața ocupată de solarii va ajunge la 10 ha.

Se simte nevoia ca experiența cooperatorilor agricoli din Tomnatic să fie generalizată și cunoscută în tot mai multe unități, astfel ca prin aplicarea ei să se poată spori atît producțiile, cît și veniturile din legumicultură.

Ing. Flaviu SURIANU
șeful serviciului horticol din Consiliul agricol regional Banat

Ing. Francisc GRUESCU
cooperativa agricolă Tomnatic

Ecouri la articolul
CINE SĂ RĂSPUNDĂ DE PRODUCEREA FURAJELOR:
AGRONOMUL SAU ZOOTEHNISTUL ?

La articolul publicat în nr. 45 (249) al revistei noastre și semnat de inginerul Gheorghe Fișcuci de la cooperativa agricolă din comuna Mihai Viteazul, regiunea Dobrogea, mai mulți specialiști ne-au trimis opiniile lor. Punînd în discuție problema ridicată de inginerul Fișcuci — și anume cine să răspundă de producerea furajelor — toate scrisorile exprimă, în esență, dezacordul semnatarilor față de punctul de vedere publicat.

Publicăm două din aceste scrisori.

De ce zootehnistul ?

Cred că problema ridicată de ing. Fișcuci, este în realitate o falsă problemă. Se știe foarte bine că prin pregătirea sa profesională inginerul agronom este chemat să sprijine necontenit colectivul în mijlocul căruia muncește pentru a smulge pămîntului recolte cît mai mari. Se poate face deci o delimitare a răspunderilor inginerului agronom pentru producerea unei culturi — furajeră sau nefurajeră ? Desigur că nu. **Prin menirea sa, agronomul trebuie considerat ca principal răspunzător de producțiile pe care le dă pămîntul.** După cum, zootehnistul, așa cum îi este definită și profesia, trebuie să se ocupe de producția zootehnică : lapte, carne, ouă, lînă etc. Delimitările de răspunderi sînt absolut clare.

În articolul publicat se vorbește despre unele neajunsuri existente la cooperativa Mihai Viteazu, cum ar fi aceea că atît la plantele anuale, cît și la cele perene nu se respectă prevederile de plan privind reținerea suprafețelor pentru fîn sau faptul că lucerna și sparceta nu durează mai mult de trei ani, iar numărul anual al coaselor se reduce la una sau la cel mult două.

Aceste neajunsuri dovedesc, în primul rînd, lipsa de fermitate a inginerului agronom care are dreptul și datoria să pretindă respectarea cu strictețe a prevederilor de plan. În al doilea rînd, reiese o inexplicabilă lipsă de colaborare între cei doi specialiști din cooperativă — agronom și zootehnist. Și eu am coleg zootehnist, dar am considerat întotdeauna că mie trebuie să îmi revină în întregime sarcina de a asigura semănatul furajelor, îngrijirea lor, recoltarea, depozitarea, conservarea.

Toate aceste lucrări se execută cu oameni din brigăzile de cîmp, de a căror activitate, sub raport tehnic, răspunde inginerul agronom și nu cel zootehnist. Acesta din urmă, lucru absolut evident, poartă răspunderea activității de producție din fermele de animale.

Esențial este, după părerea mea, ca agronomul să ajute permanent pe zootehnist în munca sa, asigurîndu-i cantitățile și sortimentele de furaje de care zootehnia are nevoie. Propunerea ca zootehnistul să se ocupe de producerea furajelor este inoperantă și din alt punct de vedere. Noi obținem anual circa 5 400 — 5 600 de tone de porumb știuleți, din care repartizăm zootehniei în jur de 1 470—1 500 de tone. Cum s-ar putea, practic, ocupa zootehnistul de producerea cantității de porumb ce urmează să fie afectată sectorului său ?

Iată de ce consider că actualele regulamente de premiere, elaborate de Consiliul Superior al Agriculturii și de Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție sînt judicios întocmite și nu trebuie modificate.

Ing. Ion PERȘINARU
de la cooperativa agricolă Goicea Mare, regiunea Oltenia

Un singur răspuns

La întrebarea „Cine să răspundă de producerea furajelor — agronomul sau zootehnistul ?" consider că răspunsul e unul singur : agronomul.

Poate că inginerul Fișcuci n-a dorit aceasta, dar impresia pe care o ai citindu-i punctul de vedere e aceea că dînsul încearcă să scape pe agronom de răspunderea producerii furajelor, pentru a o lăsa pe seama inginerului zootehnist, deși avem de a face cu o problemă pur agrotehnică.

Ca și inginerul Fișcuci, muncesc de șapte ani în cooperativa agricolă și am considerat mereu că este de datoria mea să mă interesez atît de culturile care formează indicatori de bază pentru sectorul vegetal, cît și de producerea, în cantități cît mai mari, a nutreturilor.

Aș mai spune însă și altceva. Practica noastră de fiecare zi dovedește că răspunderile celor doi specialiști nu pot fi delimitate întotdeauna foarte strict — nu poți spune : pînă aici e sarcina agronomului, iar de aici înainte a zootehnistului.

Așadar, prin natura activității lor, prin scopul comun al acestei activități, specialiștii din cooperativă sînt chemați să colaboreze foarte strîns, colegial, nu să arunce unul pe seama altuia răspunderile. Cît privește sarcinile de plan ale fiecăruia — ale agronomului în sectorul vegetal, ale celuilalt în fermele de animale — consider că ele sînt actualmente destul de bine precizate și nu văd motive pentru redistribuirea lor.

Sînt însă de acord cu o propunere făcută în articolul inginerului Fișcuci. Anume, atunci cînd din cauze obiective, în primul rînd lipsa precipitațiilor, suprafețele de culturi de furaje în miriști nu pot fi însămînțate, sau cultura a fost compromisă, culturile nerealizate sau calamitate să nu mai intre în calculul producției globale și marfă a cooperativei respective.

Ing. Radu VIȘAN
cooperativa agricolă Ștefan cel Mare, regiunea Bacău

Se extind culturile de legume timpurii

În bazinele legumicole ale Banatului au fost semănate importante suprafețe cu legume de toamnă. Astfel, cooperatorii din Aradul-Nou, Curtici, Macea, Vinga Tomnatic, Sînnicolau-Mare, Ortișoara și din alte zone legumicole au însămînțat în cîmp 1 100 ha de legume. Suprafața terenurilor rezervată culturilor de legume irigate a fost mărită cu 550 ha. Tot pentru sporirea producției și asigurarea de legume timpurii, cooperativele agricole din jurul orașului Timișoara au extins culturile de roșii protejate cu folii de mase plastice pe încă 11 ha, au confecționat 12 000 m.p. de răsadnițe noi și au mărit suprafețele de solarii, construind și sere de tip industrial pe circa două hectare.

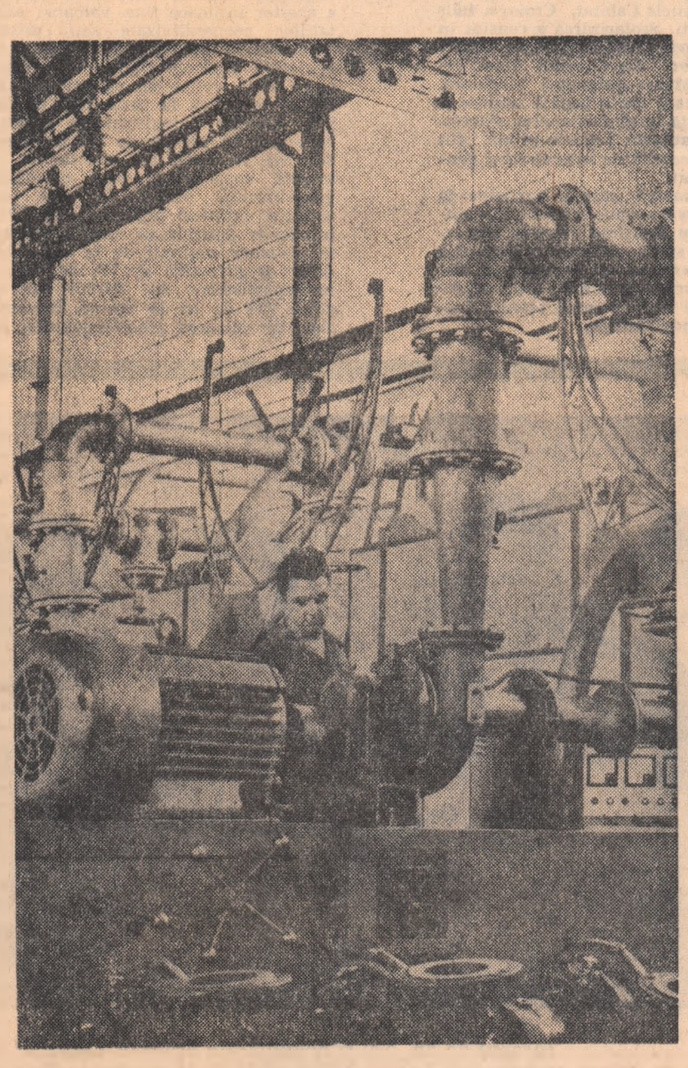

Noul stand de probe intrat de curînd în funcțiune la Uzina de pompe București.

Foto : AGERPRES

ÎN OBIECTIV

Au vrut drum și a ieșit... șanț

Prin contractul încheiat cu I.A.S. Jegălia, raionul Fetești, Întreprinderea de construcții căi ferate se obliga să execute drumuri de acces în ferma nr. 4 a acestei unități agricole. După executarea drumurilor din fermă — a căror calitate lasă mult de dorit — s-a trecut la construirea drumului de acces, spre și dinspre fermă. După cum se vede, s-a început cu sfîrșitul. Dar nu acesta este aspectul cel mai important la care vrem să ne referim.

Construcția drumului, a cărui lungime nu depășește 300 m, a început în septembrie 1967 și trebuia terminată în aceeași lună. Însă, pînă acum, nu s-a executat decît pe jumătate. Cu acest ritm, de un metru pe zi, înseamnă că se va termina în decurs de 5 luni, adică prin aprilie—mai. Pînă atunci, la magazia de furaje concentrate a fermei, pe drumul respectiv — care arată ca un șanț plin cu apă — nu se poate ajunge decît în zilele cu înghețuri puternice, iar transportul se face de către muncitori, cu spatele.

Nu s-ar putea ca, prin „dezghețarea" conducerii șantierului nr. 15 al ICCF, să se poată ajunge la magazie cu tractorul și remorca, chiar dacă pămîntul nu este înghețat ?

Ca-n zicală

Luînd în derîdere pe cel care așteaptă să dobîndească rezultate fără muncă și chibzuială, cunoscuta zicală „pune viță, bea Gheorghiță" se potrivește de minune cooperatorilor din Tomești-Iași. Cu cîțiva ani în urmă, ei au plantat peste 150 de hectare cu viță de vie din soiurile cele mai bune. Dar, numai atît. Au fost făcute calcule. Cooperativa urma să realizeze în 1967 venituri de peste 300 000 de lei din via intrată pe rod. Numai că, din neglijența consiliului de conducere, via a fost lăsată în părăsire, lucrările de întreținere nu au fost executate decît pe o foarte mică suprafață. La încheierea bilanțului, contabilii au înregistrat o

pagubă de 100 000 de lei. De la neglijență și muncă superficială nici nu se putea aștepta altceva. Dar, cine suportă paguba ?

Scrisoare deschisă

Aducem la cunoștință, pe această cale, Trustului de construcții al Sfatului popular regional Maramureș că a uitat, încă din anul trecut, neterminate o serie de lucrări (la instalațiile de alimentare cu apă și de încălzire) la Stațiunea de mașini și tractoare Tășnad. Ca urmare, muncitorii S.M.T. care au de reparat, în această perioadă, peste 200 de tractoare, lucrează în condiții cu totul necorespunzătoare. Tovarășii ingineri Pauliuc, Adler și Ardeleanu, de la trustul respectiv, s-au angajat să remedieze defecțiunile semnalate încă din luna noiembrie 1967. Pînă acum însă nu s-a făcut nimic.

Am scris aceste rînduri cu convingerea că T.R.C. Maramureș își va reaminti de angajamentele luate în 1967 și va trece la îndeplinirea lor.

Nu tot ce zboară... se poate vinde

Mihai Bados, fost magaziner al cooperativei agricole Untești, raionul Bîrlad, și-a închipuit că este de neîntrecut în calcule economice, mai ales în cele care priveau cuprinsul buzunarului său. Și așa, din calcul în calcul, și-a creat impresia că păsările, ouăle și alte produse comestibile ale cooperativei sînt și ale sale. Ca să mențină numărul acestora la nivelul calculelor pe care și le-a făcut a început să le transfere pe ascuns, contra cost, pe piață. Aceasta pînă cînd, într-o zi, organele de revizie și control i-au constatat lipsurile din gestiune. Acum, Bados a fost trimis într-un loc mai retras, să-și verifice calculele. În patru ani are tot timpul.

AGENDĂ FITO-SANITARĂ

TRATAMENTE DE IARNĂ ÎN LIVEZI

În timpul repausului vegetativ, de la căderea frunzelor toamna și pînă primăvara, la începutul umflării mugurilor, în plantațiile pomicole se execută o serie de lucrări, printre care un loc important îl ocupă tratamentele chimice. Acestea au drept scop principal combaterea unor dăunători, dintre care cel mai periculos este păduchele din San José.

În zonele infestate de păduchele din San José sînt necesare două tratamente de iarnă, la un interval de 30—35 de zile între ele, la toate speciile de semințoase (măr, păr, gutui) și un tratament la sîmburoase (prun, cais, piersic). În acest scop se recomandă *Dibutox* în concentrație de 0,75—1 la sută (0,75—1 litru toxic la 100 litri apă). Produsul respectiv poate fi utilizat pentru ambele tratamente de iarnă, fără nici un pericol, cu condiția evitării stropirii cînd temperatura atmosferică se menține sub 0°C, în zilele ploioase, cu ninsoare sau cînd pomii sînt acoperiți de gheață.

Pentru a evita fenomenele de fitotoxicitate, stropirile se vor întrerupe primăvara, imediat ce se constată începutul umflării mugurilor.

Un alt produs folosit la stropirile de iarnă este *Hortitox* (ulei mineral horticol) în concentrație de 5 la sută (5 litri de ulei plus 95 de litri de apă). Produsul respectiv nu poate fi întrebuințat la tratarea livezilor ani în șir, deoarece provoacă oboseala pomilor, stînjenindu-le creșterea și cauzîndu-le chiar moartea.

Pentru a evita asemenea fenomene este necesar ca acolo unde la primul tratament s-a folosit Hortitox, următorul să se facă cu Dibutox.

În livezile de măr unde s-au înregistrat puternice atacuri de făinare vor fi executate unul din cele două tratamente cu zeamă sulfocalcică de 28—31° Bé în doză de 20 la sută (20 de litri zeamă sulfocalcică la 80 de litri de apă).

Pentru combaterea deformării frunzelor de piersic se vor aplica următoarele două tratamente : primul, imediat după căderea frunzelor, cu zeamă bordeleză în concentrație de 2 la sută (2 kg de sulfat de cupru + 1 kg de var nestins la 100 l de apă), al doilea primăvara, înainte de declanșarea vegetației, folosind zeamă bordeleză (1 la sută). Ambele tratamente trebuie executate la temperaturi de peste 0°C.

În scopul obținerii unei eficacități maxime, înaintea tratamentelor chimice se vor executa toate lucrările de igienă culturală. Se vor aduna fructele mumifiate și frunzele rămase pe ramurile pomilor și se vor arde, ele constituind puternice focare de boli și dăunători. De asemenea se vor tăia și distruge prin ardere ramurile atacate de făinare, rapăn sau uscate, iar rănile se vor unge cu mastic special (100 g de saciz + 100 g de ceară de albine + 60 g de seu + 40 g de cenușă).

Trunchiurile și ramurile groase ale pomilor bătrîni se răzuie, iar materialul rezultat în urma acestor operații trebuie adunat pe prelate și ars.

La aplicarea tratamentelor trebuie respectate cu strictețe regulile de protecția muncii.

După tratamente se recomandă să se văruiască tulpinile, îndeosebi la măr și păr.

Se recomandă ca după prima stropire, în plantațiile tinere să se facă protejarea pomilor împotriva rozătoarelor, fie prin badijonarea tulpinilor cu produsul Cumitex (400 g la 1 litru de apă), fie prin învelirea cu bețe de floarea-soarelui, trestie, benzi de hîrtie, material plastic etc.

Dr. ing.
Ioan POPESCU
de la Consiliul Superior al Agriculturii

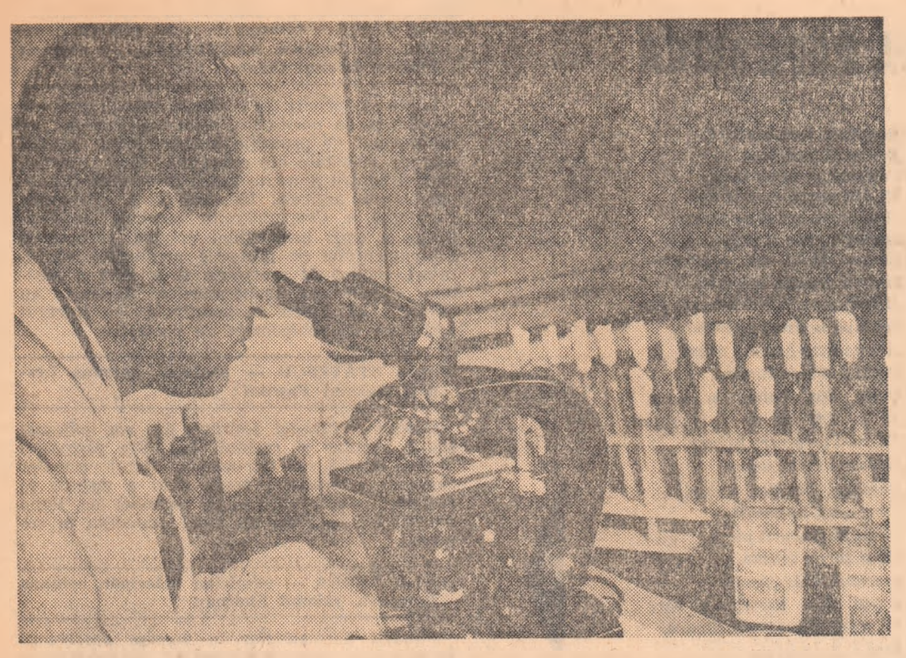

Privită prin ocularul unui microscop modern, miraculoasa lume a microorganismelor își dezvăluie tot mai mult tainele. În fotografie : ing. Nicolae Bălan, șef de laborator la Stațiunea experimentală de preparate microbiologice-Băneasa, studiind caracteristicile bacteriilor fixatoare de azot pentru plantele leguminoase.

Foto : AGERPRES

Valorificarea cercetării științifice

NISIPURILE DELTEI POT DEVENI RODITOARE

Înființarea — de curînd — a unor noi institute de cercetări agricole demonstrează, o dată în plus, grija partidului și a statului de a asigura toate condițiile necesare dezvoltării agriculturii, obținerii de producții sporite care să satisfacă cerințele vieții moderne. Rezultatele cercetărilor, care presupun multă cheltuială de energie și fonduri bănești, trebuie să fie însă valorificate cu curaj. Mi se pare cu totul nefiresc ca o investiție importantă făcută în acest sector, mai cu seamă cînd munca respectivă a și demonstrat eficiența economică a aplicării unor rezultate, să nu fie utilizată în cel mai scurt timp posibil. Se ivesc însă, din păcate, și asemenea situații. Despre una dintre ele îmi îngădui să-mi exprim părerea.

În Delta Dunării se află răspîndite în masive, ca și pe unele grinduri mai înguste, peste 40 000 ha de nisipuri și soluri nisipoase. Aceste suprafețe au fost și sînt folosite ca terenuri pentru pășune, iar în parte ca terenuri arabile.

Nisipurile de aici sînt friabile și caracterizate printr-un conținut foarte scăzut de argilă și humus, fiind, totodată, bogate în carbonat de calciu. Parte din nisipuri sînt spulberabile și duse de vînt din loc în loc, în fiecare an.

În aceeași zonă a deltei se află întinse suprafețe de mlaștini și trestisuri, precum și importante formațiuni de plaur plutitor sau semifixat. (Acesta este un depozit de resturi organice — rezultat din plante de baltă — care plutește la suprafața apei).

Pornind de la premisa că nisipurile și solurile nisipoase pot fi ameliorate prin folosirea gunoiului de grajd sau a altei surse de îngrășămînt organic, fosta Direcție a organizării teritoriului, prin serviciul de cartare și analiza solului, a organizat, începînd din anul 1957 un cîmp de experiență în apropierea satului Letea, pe un grind nisipos, de înălțime mijlocie. S-a urmărit în aceste experiențe efectul încorporării în sol a plaurului. Cercetările respective au fost continuate prin grija acestui serviciu și conduse personal de autorul acestor rînduri, iar apoi prin aceea a Laboratorului de agrochimie din Galați, pînă în anul 1962. Ulterior, pînă în 1966, de aceste experiențe s-au ocupat cercetătorii de la Stațiunea experimentală Dobrogea. La început, locuitorii satului Letea au privit experiențele cu neîncredere. Unii arătau că au încercat mai de mult să folosească plaurul ca îngrășămînt, dar acesta... „ardea" plantele, recoltele fiind chiar mai slabe pe parcelele „îngrășate" decît pe cele „neîngrășate". Climatul secetos al zonei, încorporarea superficială a plaurului, practicată de către localnici, explica însă suficient de limpede de ce ei nu au obținut sporuri, ci minusuri de producție.

În experiențele efectuate, am procedat de la început la încorporarea adîncă a plaurului sub nisip, la 30—40—60 cm., în cantități de cîte 40—100—200—300 de tone la hectar.

Din plantele anuale de cultură, cele mai bune rezultate au fost obținute la porumb, floarea-soarelui și sorgul de sămînță. Variantele cele mai bune s-au dovedit cele în care încorporarea plaurului s-a efectuat la 50—60 cm adîncime, în doze de 100—300 de tone la hectar; s-au obținut astfel peste 5 000 kg de porumb boabe și, respectiv, peste 2 500 kg floare-soarelui la hectar. Sorgul a dat producții de 1 500—2 000 kg, iar secara 1 500—2 000 kg la hectar.

S-a urmărit și efectul plaurului în comparație cu cel al gunoiului de grajd, mai ales în primii ani de experiență. Recoltele de pe parcelele pe care s-a utilizat gunoi de grajd au fost cu numai 10—15 la sută mai mari decît cele de pe parcelele îngrășate cu plaur. Utilizîndu-se doze de 40—100 de tone la hectar, efectul îngrășării nisipurilor cu plaur s-a prelungit 5 ani. Acolo unde s-au folosit 300 de tone la hectar, efectul se menține din 1962, fără să se fi diminuat recoltele nici în 1966—1967.

Folosind plaurul pentru îngrășarea locală (la groapă) a viței de vie și a pomilor, prinderile și creșterile au fost mai bune. Recoltele, mai ales la vița de vie, sînt mult superioare față de butucii neîngrășați. La perdeaua de protecție constituită din salcîm, glădice, sălcuță și zarzăr, creșterile au fost mult mai viguroase în porțiunile unde s-a încorporat plaurul.

Explicația acestor efecte pozitive rezidă în faptul că plaurul este o importantă sursă de materie organică și, în același timp, un rezervor de umiditate, el fiind capabil să acumuleze și să asigure cheltuirea treptată a apei în perioadele secetoase, atunci cînd nisipul se usucă. Ca dovadă, în variantele martor, fără îngrășămînt, porumbul și floarea-soarelui s-au compromis, singurele plante care au dat recolte minime, sub 500 kg la hectar, fiind secara și sorgul.

Personal sînt pe deplin încredințat că folosirea plaurului ca îngrășămînt pentru nisipuri irigate în Delta Dunării poate transforma aceste soluri în unele din cele mai productive terenuri din țară.

Din păcate, din 1966 Stațiunea experimentală Dobrogea nu a mai continuat experiențele. Lucrările nu puteau fi însă considerate ca încheiate. Era necesar să se cerceteze mai departe problemele irigării nisipurilor și ale aplicării îngrășămintelor chimice. Argumentele aduse pentru motivarea abandonării cercetărilor — lipsa de personal de cercetare și a unor fonduri corespunzătoare de investiții, izolarea acestor locuri mai depărtate etc — nu pot fi decît în parte obiective.

Cît privește aplicarea în unitățile agricole din zona amintită a rezultatelor cercetărilor încheiate, aceasta se reduce în prezent aproape la zero.

Consiliul agricol regional Dobrogea a cunoscut și cunoaște rezultatul cercetărilor, dar n-a manifesat un interes deosebit în această problemă. Ca urmare el nu a acordat ajutorul necesar cooperativelor agricole mai slab dezvoltate pentru ca acestea să poată întreprinde acțiuni de fertilizare a solurilor nisipoase.

Nu încape îndoială însă că **reluarea experiențelor și aplicarea cu hotărîre a rezultatelor deja obținute** vor putea duce la noi concluzii, deosebit de interesante pentru practica agricolă, la punerea în valoare a terenurilor din această parte a țării, care constituie o mare rezervă funciară, cu un potențial de producție asigurat.

Dr. ing. Dumitru TEACI
șef de secție la Institutul de cercetări pentru îmbunătățiri funciare și pedologie

PENTRU POMICULTURĂ

Portaltoi superiori

Mărul pădureț, corcodușul, părul pădureț pe care pomicultorii s-au obișnuit să-i utilizeze ca portaltoi, în primul rînd pentru vigoarea și rezistența pe care ei o imprimă pomului, suferă, în ultimii ani, în pepiniere, efectele concurenței pe care o exercită o serie de portaltoi noi (franc) cu însușiri superioare. Rod al muncii de selecție desfășurate de cercetători, acești portaltoi — cinci la număr — și-au verificat valoarea în practică și au fost, nu demult, omologați.

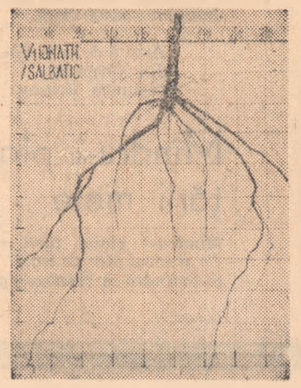

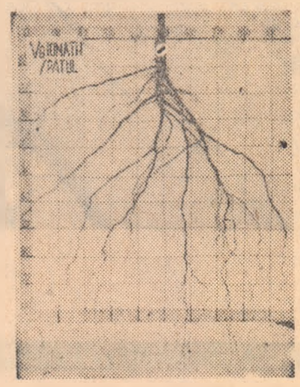

Efectul portaltoiului este clar demonstrat de aceste fotografii. Stînga : soiul Ionathan altoit pe măr pădureț. Dreapta : același soi altoit pe Pătul ; sistemul radicular este bine ramificat, uniform repartizat în sol, determinînd o bună unitate a plantei altoite.

S-a dovedit cel mai bun portaltoi pentru cais și prun în ceea ce privește afinitatea, sănătatea, longevitatea și productivitatea pomilor în livadă. În mod deosebit, la soiurile Tuleu gras și Renclod Althan (care pe alți portaltoi dau procente mari de pomi desprinși de la punctul de altoire) altoite pe Buburuz, desprinderile sînt de 2—3 la sută în pepinieră și inexistente în livadă.

La caisi altoiți pe Buburuz nu se produc pierderi de pomi în livadă (pierderi care, în cazul altoirii pe corcoduș, trec de 80 la sută pînă în anul 6 de la plantare).

CREȚESC (măr)

A fost creat la Stațiunea experimentală pomicolă Voinești. Autor : ing. **Oprea Tudosescu.** Este un pom longeviv, viguros, înalt. În școala de puieți, dă cea mai mare producție de material săditor de calitatea întîi.

În școala de pomi, portaltoiul Crețesc asigură cel mai mare procent de puieți buni de oculat, ochii prinși la altoire pornesc în vegetație uniform și în masă. Derivă de aci o creștere uniformă a altoiului în înălțime și grosime.

Materialul săditor obținut pe Crețesc e mult mai uniform decît cel obținut pe măr pădureț. Soiurile raionate de măr altoite pe Crețesc au cele mai mari creșteri medii ale grosimii trunchiurilor și ale diametrului coroanei și cele mai mari producții de fructe.

În afara acestor calități, pentru extinderea portaltoiului Crețesc pledează și un alt argument : foarte buna afinitate cu soiurile de măr raionate.

PĂTUL (măr)

Ing. Parnia C. Pîrvan a creat acest portaltoi de măr, la Stațiunea experimentală pomicolă Fălticeni.

Superioritatea portaltoiului Pătul față de mărul pădureț, se manifestă în toate fazele. În școala de puieți, dă un spor de 48 la sută puieți buni de plantat. În școala de pomi asigură soiurilor altoite o prindere bună la altoire, uniformitate mare, o rezistență sporită la condiții pedoclimatice. Toate acestea fac ca pomii altoiți în sistem intensiv, pomii altoiți pe Pătul intră pe rod în anul IV după plantare.

ROȘIOR VĂRATIC (prun)

Este un portaltoi creat la Stațiunea experimentală pomicolă Voinești. Autori : ing. **A. Liacu,** ing. **N. Ștefan,** ing. **O. Tudosescu.**

Superior corcodușului, portaltoiul Roșior Văratic imprimă soiurilor raionate de prun (în școala de pomi) o pornire în vegetație, primăvara, mai uniformă, într-un interval foarte scurt, de 6—7 zile. Determină deci materialului săditor o uniformitate accentuată. Afinitatea foarte bună cu soiurile de prun raionate rezolvă o problemă grea a aceea a soiurilor Tuleu gras. Vinete românești care nu au afinitate cu corcodușul. Altoite pe Roșior Văratic, la aceste soiuri nu s-a constatat nici o desprindere de la locul de altoire.

BUBURUZ (prun)

Ing. **Dumitru Prică** și ing. **Stelian Cațavela** l-au selecționat, la Stațiunea experimentală Geoagiu.

HARBUZEȘTI (păr)

Tot la Fălticeni, ing. **Parnia C. Pîrvan** a obținut acest portaltoi superior părului pădureț.

El asigură o prindere bună la altoire în școala de pomi, uniformitate mare și rezistență la secetă : soiurile altoite au avut un ritm de creștere susținut și uniform chiar în lunile cu precipitații deficitare (altoite pe păr pădureț și-au încetinit sau încetat creșterea). Acesta este în primul rînd un rezultat al sistemului radicular mult ramificat și uniform repartizat în sol.

Și în livadă, soiurile de păr au o afinitate foarte bună cu portaltoiul Harbuzești poate fi folosit ca intermediar pentru soiurile de păr care nu au afinitate cu acesta. Totodată el poate fi altoit pe gutui pentru a determina rodirea timpurie a plantelor de seminceri.

NOUTĂȚI ȘTIINȚIFICE

Metodă nouă de altoire a viței de vie

La Stațiunea experimentală viticolă de la Odobești a fost preconizată o nouă metodă de altoire în secțiune transversală. Această metodă asigură un spor de prindere la altoire de aproximativ 10 la sută vițe STAS, în comparație cu metoda clasică de altoire cu briceagul (în copulație cu limbă).

Întrucît suprafața secțiunii la altoire este de trei ori mai mică, se realizează o sudură de foarte bună calitate. La noua metodă de altoire, secțiunile se execută transversal cu un dispozitiv construit la Stațiunea experimentală viticolă Odobești, iar îmbinarea altoiului cu portaltoiul se realizează prin capse inoxidabile fixate cu ajutorul aceluiași dispozitiv sau prin cuie de lemn.

Pe lîngă un important spor de producție, această metodă permite altoirea zilnică a 2 500—3 000 de butași (prin procedeul clasic nu se pot depăși 700 de butași zilnic).

Țepoșica a coborît din înălțimi

Cunoscută ca o plantă specifică înălțimilor, degradînd, prin apariția ei, calitatea pajiștilor subalpine, Țepoșica (Nardus stricta) a apărut în ultima vreme și la cîmpie. În Transilvania ea ocupă acum multe mii de hectare la altitudini joase. Numai la Budacu de Jos, nardetele se întind pe 3 000 ha. Bineînțeles că îmbunătățirea unor asemenea pajiști, valorificarea lor impun alte cerințe decît în cazul celor montane. Pentru a le stabili s-au întreprins o serie de experiențe de către cercetători de la Stațiunea experimentală Turda și de la Institutul Agronomic Cluj. Pe asemenea pajiști joase, cu Nardus, ocupate pe 70 la sută din suprafață de mușuroaie și folosite în ultimii 15 ani doar ca loc de plimbare pentru animale, s-au obținut rezultate de-a dreptul spectaculoase prin folosirea amendamentelor. Ele s-au reflectat mai ales în rapiditatea obținerii producției și a schimbării florei. Praful de clincher — dintre amendamente — s-a dovedit cel mai eficient, datorită dimensiunilor reduse, de ordinul milimicronilor, ceea ce favorizează intrarea lui în reacție chiar în anul administrării. Cei trei ani de experiențe — care sînt de durată — au permis astfel elaborarea unor prime indicații prețioase pentru îmbunătățirea acestor pajiști.

Cînd devine seceta dușmanul producției de grîu ?

Cînd se manifestă la împăiere, la înspicare sau în timpul formării bobului ? Pentru a răspunde la aceste întrebări, un colectiv de cercetători fiziologi de la I.C.C.P.T.-Fundulea a studiat efectul secetei, reproducînd fenomenul (în condițiile casei de vegetație) în fiecare din aceste momente.

Rezultatele experimentărilor au fost clare : cele mai profunde dereglări apar la plante cînd seceta intervine în faza de împăiere a cerealelor. În asemenea situații, efectele sînt ireversibile și rămîn vizibile pînă la maturitate deplină : se formează plante scunde care nu fructifică. Perioadele de secetă care survin mai tîrziu, în alte faze de creștere și dezvoltare a grîului, stînjenesc într-o mai mică măsură procesele fiziologice care duc la formarea boabelor.

Diferitele soiuri și linii manifestă însă o reacție diferită față de acțiunea secetei. Cercetătorii au studiat-o, constatînd lucruri interesante pentru producție. Soiul București 1, recent creat de I.C.C.P.T.-Fundulea, se dovedește cel mai bine adaptat pentru trecerea acestor condiții hidrice nefavorabile. Iată și soiurile al căror potențial de rezistență la secetă este depășit de București 1: Cenad 117, Nr. 301, Harrach și Bezostaia 1. Dar și alte creații, mai noi, ale amelioratorilor se dovedesc bine înarmate împotriva acestui dușman al recoltelor: liniile noi F-168, F-205, F-194 și F-141. Ca urmare, ele dau bune rezultate în zone cu precipitații insuficiente și neregulat distribuite.

ÎNVĂȚĂMÎNT AGROZOOTEHNIC FĂRĂ CĂRȚI?

Învățăm mereu. Experiența fiecărui an devine un bun comun, extrem de folositor. Cunoștințele oamenilor nu au voie să rămînă nici un moment pe loc.

Iată de ce, în aceste zile, ne preocupăm nu numai de problemele defalcării cifrelor de plan, nu numai de crearea condițiilor bune de lucru pentru anul în curs, ci și de sporirea gradului de cunoștințe ale muncitorilor permanenți.

În prezent, întreprinderea noastră are 14 ferme, cu peste 3 000 de hectare cu vie și firește, problemele pregătirii oamenilor sînt mult mai acute. Spre deosebire de anii trecuți, cînd învățămîntul agrozootehnic se desfășura la centru, cursanții de la diferite secții trebuind să facă deplasări săptămînale pentru orele de curs, acum lecțiile se predau în cadrul fiecărei ferme. Lectori sînt cei 14 ingineri care conduc fermele, iar de coordonarea cercurilor de învățămînt răspunde inginerul oenolog Ecaterina Dragu.

În acest an, avem organizate în cadrul învățămîntului respectiv trei profile. Pentru primul, „Agrotehnica viței de vie pentru struguri de masă", sînt înscriși 34 de cursanți, încadrați în 3 cercuri de învățămînt. La al doilea profil — „Îngrijirea plantațiilor tinere și pe rod la vița de vie" — sînt organizate 11 cercuri, cu 184 de cursanți. În sfîrșit, pentru problemele de mecanizare este creat un cerc la care participă 25 de cursanți.

Fiecare lecție se ține la 2 săptămîni, în încăperi bine încălzite și luminate, dotate cu bănci, tablă de scris, planșe și alt material didactic necesar. Lectorii au carnete de evidență a prezenței cursanților, își fac din vreme conspecte asupra lecțiilor pe care le predau și folosesc un bogat material intuitiv. Expunerile teoretice sînt strîns legate de realitățile fermei respective. De exemplu, de curînd, ing. Alex. Buleu, șeful fermei a 7-a, le-a vorbit celor 16 cursanți ai săi despre „Lucrările aplicate viților în plantațiile tinere de anul I și II", dînd numeroase exemple, citînd lucrări bine executate. Totodată s-au relevat cazuri cînd neglijențele au dus la diminuări de recoltă. La sfîrșitul fiecărei lecții, se face o recapitulare a cunoștințelor predate. Adesea, pentru ilustrarea diferitelor teme se folosește și aparatul de proiecție al întreprinderii, prezentîndu-li-se cursanților diafilme legate de conținutul lecției.

Nu încape însă îndoială că însușirea cît mai temeinică a cunoștințelor este condiționată înainte de toate de existența cărților.

În această privință trebuie să arătăm că n-am fost și nu sîntem încă sprijiniți. Întreprinderea noastră a comandat, prin Trustul regional Galați al întreprinderilor agricole de stat, 170 de volume din lucrarea „Viticultura", de prof. Martin, 20 de exemplare din „Îndrumătorul viticultorului", 45 din „Îngrijirea plantațiilor tinere și pe rod la vița de vie", 38 din lucrarea „Vinificația" și 36 din „Agrotehnica soiurilor struguri de masă". Deși la unele cercuri s-a ajuns la lecția a 4-a și chiar a 5-a, constatăm totuși că pînă la această dată nu ne-a sosit nici o carte din cele solicitate.

Se pune întrebarea : cînd se va rezolva această problemă ? Atunci cînd ne vom apropia de sfîrșitul lecțiilor ? Lectorii utilizează în prezent, pentru întocmirea conspectelor, diferite lucrări. Dar cursanții ? Să se rezume oare numai la notițele luate ? Oricît de mare ar fi strădania lectorilor, inexistența manualelor împietează, după părerea noastră, asupra întregului proces de învățămînt. De aceea, ne adresăm și pe această cale Bazei de desfacere a cărții Galați, solicitîndu-i grabnica rezolvare a acestei probleme.

Ing. Constantin CARA
directorul Întreprinderii agricole de stat Odobești

Noi mașini pentru agricultură

Cultivatorul pentru plante tehnice

Omologat de curînd, cultivatorul pentru plante tehnice este destinat executării lucrărilor de întreținere a culturilor de sfeclă de zahăr, cartof și parțial a celor de legume. Cultivatorul va putea fi folosit și la deschiderea brazdelor de udare.

Noua mașină de tipul purtat în spatele tractorului, este prevăzută cu dispozitiv de dirijare manuală. Distanțele dintre rîndurile de plante la care poate lucra cultivatorul sînt cuprinse între 45 și 70 cm. La cultura sfeclei de zahăr, mașina cu lățimea de 4 metri poate lucra cu un număr de pînă la 10 secții, cuprinzînd la o trecere 9 rînduri de plante. În legumicultură și cultura cartofului, ținînd seama de lățimea de lucru a mașinilor de plantat și de semănat precum și de distanța dintre rîndurile de plante, cultivatorul lucrează cu o lățime de lucru de 2,5—3 m. Avînd în vedere aceste considerente cultivatorul este realizat în două variante constructive : una pentru lățimea de lucru de 4 m și a doua pentru lățimea de lucru de 3 m.

Organele active cu care este prevăzut utilajul sînt de tipul cuțite săgeată, cuțite unilaterale dreapta și stînga, discuri de protecția plantelor și rariță cu aripi reglabile.

Productivitatea obținută la încercarea în exploatare a cultivatorului, în varianta cu lățimea de lucru de 4 m este de 1,35 ha/h. Noul cultivator va lucra în agregat cu tractorul de 40 C.P.,

Cositoarea purtată

Noua mașină este realizată în două variante constructive : una pentru tractorul de 65 C.P., pe roți, existent în dotarea unităților agricole și cealaltă pentru tractorul de 40 C.P. de uz general, pe roți, care va fi introdus în fabricație de serie începînd cu acest an.

Ambele tipuri sînt echipate cu bare speciale cu pasul de 76,2 mm pentru tăierea normală și cu pasul de 50,8 mm pentru tăierea joasă a finețelor.

Lățimea de lucru a cositorii pentru tractorul de 65 C.P. este de 2,1 m. cu bara de tăiere normală și de 1,8 m cu bara de tăiere joasă ; lățimea de lucru a cositorii pentru tractorul de 40 C.P. este de 1,8 m cu bara de tăiere normală și de 1,5 m cu bara de tăiere joasă.

Productivitatea obținută la încercările de exploatare este de 1,2 ha/h la cositoarea pentru tractorul de 40 C.P. și de 1,3 ha/h la cea pentru tractorul de 65 C.P.

Față de cositoarea tip CMP-2,1 existentă în unitățile de producție, noile mașini se caracterizează prin posibilitatea executării unei lucrări de calitate superioară, ele fiind dotate cu bare de tăiere joasă și cu pasul mai mic ; asigură o tăiere corespunzătoare a plantelor, cerință foarte importantă în special pentru finețe, iar pierderile sînt minime.

Datorită execuției constructive simple, noile cositori sînt ușor de întreținut, iar siguranța în exploatare este mai ridicată față de tipurile existente.

Șiștăvirea porumbului

(Urmare din pag. 1)

concluzii asemănătoare cu ale fitopatologilor iugoslavi ajunsese și tov. dr. doc. A. Hulea de la I.C.P.P. Noi însă am pornit de la o altă ipoteză : aceea a naturii fiziologo-patologice a bolii pe care o considerăm determinată de variațiile mari de temperatură care apar, în zonele amintite, în perioada formării bobului. Încă din anul trecut, împreună cu dr. ing. C. I. Milică, am reușit să reproducem fenomenul de șiștăvire, în condiții de mediu dirijate, tocmai prin supunerea plantelor la asemenea oscilații de temperatură între zi și noapte. Or, încercările de a reproduce șiștăvirea prin infecții artificiale cu Fusarium nu au dat rezultate. Din discuțiile purtate ne-am întărit convingerea — aceasta fiind, de fapt, o concluzie generală a întîlnirii de la Zemun — că în faza inițială e vorba de o boală fiziologică a știuletelui, și nu a plantei întregi, care apoi se repercutează asupra acesteia. Fenomenul e însă foarte complex. La provocarea lui pot contribui și alți factori : un atac puternic al insectei Pyrausta, o uscare accelerată a boabelor în momentul coacerii în lapte etc.

— Mecanismul apariției acestui fenomen este acum în parte elucidat. Cum pot fi însă evitate în practică efectele lui păgubitoare ?

— Problema se poate considera rezolvată. În zonele din țară unde s-a produs fenomenul cu mai multă intensitate s-a trecut la înlocuirea hibrizilor tardivi și semitardivi cu hibrizi semiprecoci, la care perioada de formare a bobului nu mai coincide cu apariția oscilațiilor de temperatură între zi și noapte. După cum s-a constatat, aceste oscilații sînt foarte dăunătoare cînd apar la 5-7 zile după fecundare.

— Și dacă anumite perturbații meteorologice duc la „mutarea" în timp a apariției variațiilor de temperatură ?

— Dacă ele coincid cu faza critică arătată, vătămarea este aceeași și cu urmări tot atît de grave, indiferent de gradul de precocitate a hibridului. Acestea sînt cele mai noi concluzii ale cercetărilor noastre care vor fi prezentate pe larg la apropiata sesiune de referate.

— Se pare deci că au un cuvînt greu de spus și amelioratorii.

— Rezistența la șiștăvire este unul din importantele obiective pe care le urmăresc amelioratorii în crearea de noi linii și hibrizi de porumb. De pe acum s-a pus problema obținerii unui material rezistent la temperaturi scăzute în faza dovedită critică. Bănuim, de asemenea, că variațiile de temperatură, uneori neobservate, pot provoca modificări asupra calității boabelor de porumb. Cercetările au început și sub acest aspect și vor fi amplificate.

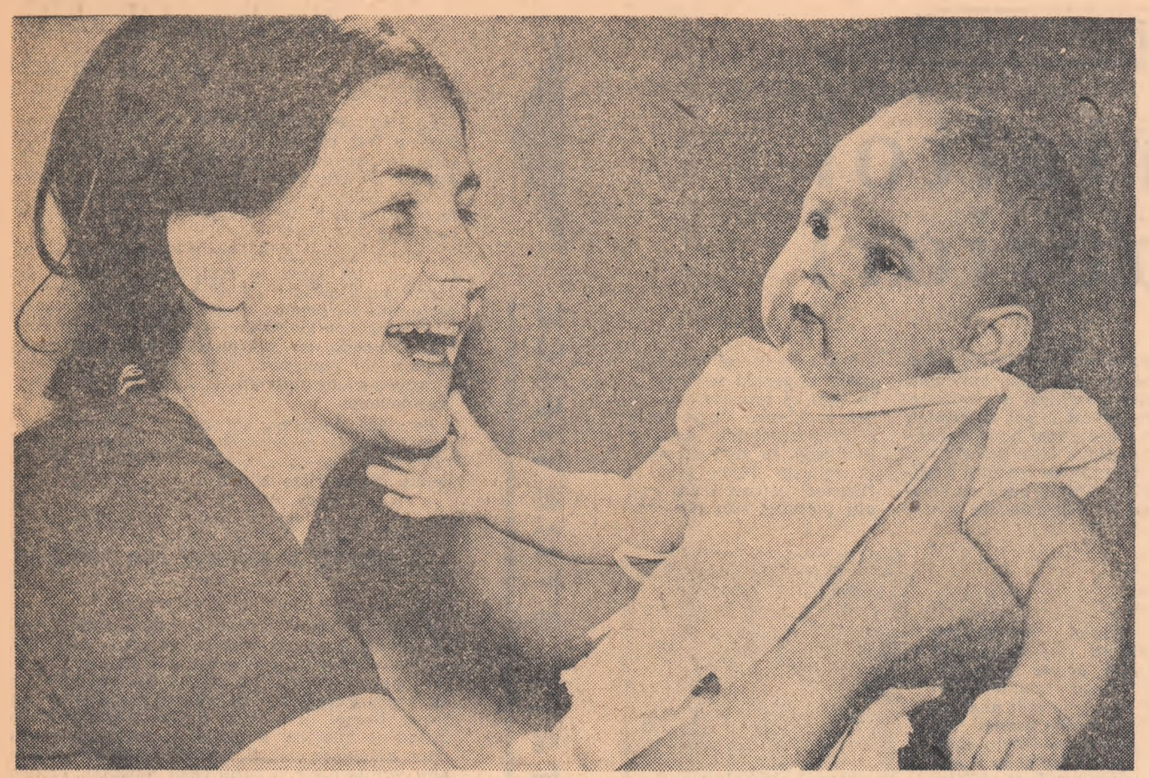

Există oare o bucurie mai mare?

Foto : Gh. VINTILĂ

POPORUL CÎNTĂ REPUBLICA

Înălțăm o nouă viață

Privesc astăzi țara mea
Și îmi crește inima,
De-o străbat în lung și-n lat
Tot locul e-mbujorat
Cum e trandafiru-n floare,
Cum e cerul plin de soare,
Pe toate umblările
Mîndre-i sînt cărările ;
Mîndre-i sînt izvoarele,
Holdele, mioarele.
Văd prin locuri neumblate
Înălțîndu-se palate,
Iar în stema-i aurie
Tot mai multă bogăție.
Steagul roșu și aprins
Peste țară s-a întins,
Cu partidul nostru-n față
Înălțăm o nouă viață.

Auzită de la V. GAROIU
din Zărnești,
regiunea Brașov

Mîndru-i plaiul țării mele

România, țara noastră.
E bogată țara mea
Ca lanul greu pe tarla,
Munții noștri poartă aur
Și poporul mîini de faur.
Locuri sterpe și pripoare
Le-am făcut vii roditoare.
Și-apoi frunză iasomie,
Mîine mai mîndră-o să fie
Scumpa noastră Românie.
Ale noastre harnici mîini
O-ncunună cu lumini.
Du-te dor, colindă-n lume
Și la toți cu drag le spune
Că mi-i țara-ntre hotare
Grădină înfloritoare,
Oamenii, harnici, voioși
Ca și anii, luminoși,
Inimi de bucurii pline
Ca și zările senine.
Frunzuliță de cicoare
Du-te dor, vestește-n zare
Că ni-i munca-nfloritoare,
Iară rodul ni-i cu spor
Și-i al nostru-al tuturor.

Auzită de la M. CUCU
din Făgăraș,
regiunea Brașov

Mîndru-i plaiul țării mele
Ca și cerul plin de stele
Și-i mîndră ca floarea-n glastră

Culegeri din folclorul nostru nou de I. BRAGHES

Implicații economice ale sistematizării rurale

Un important criteriu ce stă la baza sistematizării comunelor și satelor este — așa cum s-a mai afirmat în coloanele revistei — folosirea cît mai rațională a suprafeței agricole. Nu se poate concepe organizarea localităților rurale și chiar a celor urbane separat de organizarea în ansamblu a întregului teritoriu al țării, îndeosebi de organizarea teritoriului agricol.

Dat fiind rolul pe care îl are pămîntul — principalul mijloc de producție în agricultură — în viața omului, ca sursă de produse agroalimentare și de materii prime pentru diferite industrii, grija pentru gospodărirea cît mai chibzuită a acestuia trebuie să fie o preocupare majoră a tuturor factorilor interesați. Cu atît mai mult lucrătorii din agricultură au datoria să supravegheze ca fiecare petic de pămînt să primească folosința care corespunde cel mai bine însușirilor sale. Amplasarea așezărilor rurale, a uzinelor, a fabricilor, a căilor ferate, a șoselelor etc. trebuie să fie astfel concepută încît acestea să afecteze cît mai puțin teren agricol.

Ilustrînd această idee trebuie să arătăm că, în regiunea Iași, nu a existat o preocupare suficient de susținută pentru valorificarea oricăror posibilități de economisire a pămîntului. Cooperativele agricole de producție au înființat și dezvoltat în sate sau cătune centre și subcentre de producție, au construit grupuri răzlețe de clădiri (grajduri, magazii etc.), care, pe lîngă faptul că au necesitat investiții mult mai mari decît centrele de producție concentrate, sînt și mai greu de gospodărit. De asemenea, au fost create o serie de subcentre de către întreprinderile agricole de stat (Rișești și Pojăreni, raionul Huși, Bogești, raionul Bîrlad) sau de către stațiunile de mașini și tractoare (Codăiești, raionul Vaslui) departe de centrele populate, în plin cîmp, care cu timpul au devenit mici așezări ce ridică probleme de deservire dificile.

Centrele de producție zootehnică par a se sustrage de la rigorile principiului amplasării lor în imediata apropiere a satului, pentru a putea beneficia astfel cît mai mult de avantajele oferite de unificarea dotărilor tehnice (construirea unei singure rețele de alimentare cu apă, energie electrică, care să deservească populația și să satisfacă, în același timp, și nevoile producției). În ciuda acestor avantaje, sectoarele zootehnice considerăm că trebuie să fie situate în afara vetrelor de sat, astfel încît să poată asigura o zonă de protecție plantată cu pomi, într-o poziție stabilită în funcție de direcția vîntului dominant, spre a nu fi viciată atmosfera din localitățile respective.

Sistematizarea localităților rurale și amplasarea diferitelor obiective agricole trebuie hotărîte luîndu-se în considerare și calcularea unor indicatori economici în strictă corelație cu gradul de concentrare în spațiu a comunelor și satelor. Prin aceasta înțelegem că nu poate fi ignorat un element de esență capitală — volumul cheltuielilor ce vor apare în cadrul diferitelor variante de așezări. Experiența regiunii Iași arată că investiția specifică, de pildă, pentru electrificare, pe o gospodărie, în comunele mai compacte, este mai mică de 2—2,5 ori, decît în comunele mai întinse pe teritoriu.

Cum în regiunea Iași sînt numeroase localitățile răsfirate, de tip tentacular, cu o densitate medie foarte redusă, de 12 locuitori la un hectar vatră de sat, reiese că organele care se vor ocupa de această acțiune vor avea de rezolvat probleme de o complexitate deosebită. Densitatea de mai sus duce la risipă de teren agricol și creează dificultăți în acțiunea de înzestrare cu construcții social-culturale și tehnico-edilitare.

La lucrările de sistematizare a localităților rurale, după părerea noastră, trebuie să lucreze echipe complexe, care să cuprindă : arhitecți, topografi, economiști, sociologi, ingineri agronomi, medici etc., deoarece această acțiune are în vedere perspectiva îndepărtată a satului românesc. Chipul satului viitor se conturează acum. După un număr de ani, ar fi foarte greu și cu totul neeconomic să se aducă modificări substanțiale schemei de amplasare a localităților rurale, elaborată azi.

N. DAVIDEANU
cercetător științific principal la Filiala Iași a Academiei

CONCURSUL NOSTRU ILUSTRAT

„Știți să răspundeți"?

Publicăm în acest număr răspunsurile exacte la cele zece serii de întrebări.

• PRIMA SERIE DE INTREBARI :

Intrebarea I : Părțile componente ale trupiței : 1. Brăzdarul ; 2. Cormana ; 3. Plazul ; 4. Birsa ; 5. Prelungitorul aripii cormanei ; 6. Călciiul.
Intrebarea II : Numele dăunătorului este Gîndacul din Colorado. Combaterea : Controlul culturilor de cartofi și legume în fiecare an în zilele frumoase cu temperaturi peste 10°C. În culturile infestate, se aplică tratamente cu produse pe bază de DDT sau alte insecticide.

• A DOUA SERIE DE INTREBARI :

Intrebarea I : Vița de vie se află în anul 3 de la plantare.
Intrebarea II : 1. Rasa Leghorn ; 2. Rasa Cochinchina ; 3. Rasa Cornish.

• A TREIA SERIE DE INTREBARI :

Intrebarea I : 1. Cutie de semințe ; 2. Distribuitor ; 3. Furtun de absorbție ; 4. Brăzdar ; 5. Roată de copiere ; 6. Tub de cauciuc ; 7. Duză de pulverizare.
Intrebarea II : A-Lintea ; B-Mazărea ; C-Fasolea.

• A PATRA SERIE DE INTREBARI :

Intrebarea I : A—Altoire prin apropiere laterală ; B—Altoire prin apropiere laterală sub coajă ; C—Altoire prin apropiere laterală cu limbi ; D—Altoire în copulație ; E—Altoire în despicătură ; F—Altoire laterală în lemn ; G—Altoire în triangulație ; H—Altoire sub coajă, simplă.
Intrebarea II : 1. La vîrsta de 6—9 luni ; 2. La vîrsta de 19—22 luni.

• A CINCEA SERIE DE INTREBARI :

Intrebarea I : c = Repicat bine ; b = Plantat bine.
Intrebarea II : 1. Motorul electric ; 2. Pompa de vid ; 3. Balonul de vid ; 4. Conducta de legătură ; 5. Vacuummetrul ; 6. Aparatul de muls (paharele și colectorul) ; 7. Bidonul.

• A ȘASEA SERIE DE INTREBARI :

Intrebarea I : A. Distribuitor cu lanț ; B. Distribuitor cu talere așezate orizontal și palete aruncătoare ; C. Distribuitor cu disc centrifugal.
Intrebarea II : Faza optimă = 2.

• A ȘAPTEA SERIE DE INTREBARI :

Intrebarea I : Tăieri corect executate = 1, 3, 6, 10, 11, 12.
Intrebarea II : Poziția normală a bujiei = A.

• A OPTA SERIE DE INTREBARI :

Intrebarea I : A = Matcă ; B = Albină lucrătoare ; C = Trîntor.
Intrebarea II : Numele aparatului = Densimetru. Piesele componente : 1. Densimetrul propriuzis ; 2. Pipeta ; 3. Para de cauciuc.

• A NOUA SERIE DE INTREBARI :

Intrebarea I : A = Măr ; B = Gutui.
Intrebarea II : 1. Aparatul de tăiere ; 2. Rabatorul ; 3. Transportoarele ; 4. Despicătorii de lan ; 5. Paravanul.

• A ZECEA SERIE DE INTREBARI :

Intrebarea I : 1. Crap ; 2. Păstrăv.
Intrebarea II : Angrenarea corectă = A.

(Urmare din pag. 1)

ACTIVITATEA FEMEILOR

care vor avea loc în această perioadă să constituie un prilej pentru a alege în consiliile de conducere și în alte organe un număr mai mare de femei dintre cele mai active. În același timp, se va avea grijă ca președinta comisiei de femei din cooperativa agricolă să facă parte din consiliul de conducere al cooperativei. Vor fi promovate, totodată, mai multe femei în comisiile de judecată, de revizie etc. Se vor lua măsuri pentru a se trimite un număr mai mare de femei la cursuri de pregătire pentru diferite activități de conducere.

S-au făcut, incontestabil, multe lucruri în direcția ușurării muncii femeilor, în agricultură, dar trebuie spus că această problemă nu a preocupat în suficientă măsură conducerile cooperativelor agricole. În raport cu condițiile existente în unități, este necesar ca în toate cooperativele, consiliile de conducere să ia măsuri pentru ușurarea muncii femeilor, în special a celor care lucrează în zootehnie, orezării etc. manifestînd, în același timp, o grijă mai mare față de femeile gravide și cele cu copii mici, prin repartizarea lor la munci adecvate și mai aproape de casă. Se va acorda o atenție deosebită respectării indicațiilor cu privire la ocrotirea mamei și copilului. În acest sens, consiliile de conducere ale cooperativelor, cu sprijinul sfaturilor populare comunale și circumscripțiilor sanitare, vor folosi toate posibilitățile existente în comune și în cooperative în vederea înființării pînă în 1970 a 5 000 de creșe și 5 000 de cămine sezoniere pentru copiii cooperatorilor, creînd astfel condiții pentru participarea efectivă la muncă a mamelor cu copii mici. Ele vor colabora cu comisiile de femei la organizarea și buna funcționare a creșelor și căminelor sezoniere, urmărind mobilizarea părinților copiilor la amenajarea și întreținerea localurilor și curților, completarea mobilierului, a veselei, pregătirea unor spații pentru joacă etc.

În legătură cu organizarea de creșe — care cer condiții deosebite pentru ocrotirea copiilor — se vor lua măsuri pentru amenajarea unor construcții existente și construirea de noi clădiri în cooperativele care au posibilități materiale și bănești.

Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție va sprijini Ministerul Învățămîntului și Ministerul Sănătății în acțiunea de recrutare și școlarizare a personalului didactic și sanitar necesar creșelor și căminelor sezoniere care se înființează.

Bineînțeles că aceste măsuri vor fi completate de altele luate pe plan local. Priceperea de care dau dovadă harnicele noastre țărănci cooperatoare are și în această direcție un vast cîmp de desfășurare. Trebuie, deci, să promovăm cu mai multă îndrăzneală inițiativa, în vederea sporirii continue a aportului femeilor la dezvoltarea agriculturii socialiste.

ABUZUL DE GRĂSIMI ÎN ALIMENTAȚIE

Avînd în casă, iarna, cantități mai mari de carne și untură de porc, gospodina pregătește mese îmbelșugate. În unele regiuni din țară, îndeosebi în Transilvania, se cresc porci mai ales pentru grăsime ; în aceste cazuri, „slana" are o grosime ce variază între 5—8 cm și se consumă în cantități mari. Pentru a cunoaște mai îndeaproape efectele unei alimentații care are la bază grăsimile, ne-am adresat unui medic specialist ca să ne vorbească despre abuzul de grăsimi în alimentație.

Grăsimile sînt considerate ca un izvor principal de energie și căldură. De aceea, sînt în mod special indicate în lupta contra frigului : cei care mănîncă mai multe grăsimi rezistă mai bine la frig.

Consumul sporit de grăsimi poate duce însă la o serie de neajunsuri, pe care este bine să le cunoaștem. În primul rînd, o alimentație bogată în grăsimi creează pericolul depunerii lor sub piele, în mușchi și în ficat, ceea ce îngreuiază funcția acestor organe importante. Cînd valoarea calorică a hranei — grăsimile sînt alimentele cele mai bogate în calorii — depășește necesitățile organismului, se ajunge ușor la obezitate. Pentru a deveni obez nu este adesea necesară o alimentație prea bogată. Este suficient un surplus zilnic de 100 de calorii, adică 10—15 grame de slănină luată peste rația necesară organismului, de-a lungul unei perioade mai lungi, pentru ca omul respectiv să se îngrașe.

Rareori „gras și frumos", cum se spune în popor, înseamnă și „sănătos". De cele mai multe ori excesul de grăsime indică o predispoziție la îmbolnăviri sau chiar o boală. Statisticile medicale arată că frecvența bolilor și mortalității celor obezi depășește cu mult pe cea a oamenilor normali din punct de vedere al greutății corporale..

Mai ales la cei în vîrstă, îngrășarea este nedorită. Prin „lenevirea" proceselor fiziologice din organism, îngrășarea accelerează și agravează fenomenele de îmbătrînire. De aceea, se poate spune pe drept cuvînt că „a te îngrășa, înseamnă a îmbătrîni".

În plus, în grăsimi se găsește colesterolul. Excesul acestei substanțe grase, mai ales după o anumită vîrstă, face ca ea să se depună în pereții arterelor, îngroșîndu-le, stricîndu-le elasticitatea și sclerozîndu-le. Astfel se poate ajunge la boli, ca ateromatoza, arterioscleroza, scleroza coronariană sau cerebrală.

Un om adult, de 60—70 kg, care prestează o muncă obișnuită, are nevoie de 1 gram de grăsimi pentru fiecare kilogram greutate, adică de 60 — 70 de grame de grăsimi pe zi, incluzînd în aceasta și grăsimile folosite la pregătirea hranei. Dintre grăsimi, cea mai recomandabilă e untul, care este foarte hrănitor și conține importante cantități de vitamină A și D. În loc de unt se poate folosi și un ulei vegetal bun ori margarină. Untul, margarina, uleiul, smîntîna și gălbenușul de ou conțin grăsimea sub o formă fin emulsionată (fărîmițată) care se digeră ușor.

Dintre grăsimile vegetale, cel mai recomandabil este uleiul de floarea-soarelui, care se digeră ușor dacă nu a fost tare încins. După unele cercetări recente, uleiul de porumb (extras din germenii de porumb) este foarte indicat pentru organismul trecut de 40—45 de ani, avînd chiar o acțiune de combatere a arteriosclerozei.

Dr. E. ROȘIANU

SFATUL MEDICULUI

DIALOG: REDACȚIE — CITITORI

Pavel CĂUȘ — comuna Bucecea, raionul Botoșani, și Dumitru ARDELEANU — comuna Plenița, raionul Calafat :

Legea cu privire la protecția muncii prevede aprobarea de normative pentru acordarea de echipament de protecție pentru toate sectoarele de activitate din economia țării noastre, deci și pentru anumite locuri de muncă din cooperativele agricole. În acest sens, Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție a emis instrucțiuni privind acordarea echipamentului de protecție membrilor cooperatori, modul de procurare și folosire a acestuia. Conducerile cooperativelor agricole au obligația să doteze cooperativele cu întregul sortiment de echipament de protecție.

Mircea STĂTESCU — profesor, comuna Lespezi, raionul Pașcani :

Despre conținutul sesizării dv. am informat sfatul popular al regiunii Iași. Din răspunsul primit rezultă că, într-adevăr, sfatul popular comunal a procedat greșit cînd a stabilit să contribuiți la electrificarea comunei cu suma de 200 lei, deși dv. nu aveți domiciliu în comună.

Adrian NEDEA — tehnician veterinar, comuna Potcoava, raionul Slatina :

Potrivit normativelor în vigoare absolvenții fostelor școli tehnice de trei ani cu profil agricol, care sînt și absolvenți de liceu, se încadrează în producție pe funcția de tehnician I. Ei sînt retribuiți cu un salariu corespunzător, precizat în tarifele legale pentru funcția respectivă.

Ing. Victor TOFAN — Ploiești :

Instrucțiunile privind salarizarea și premierea lucrătorilor din întreprinderile și fermele de stat, etalon și experimentale, organizate conform H.C.M. nr. 611/1967, prevăd :

„În situația cînd unele cadre tehnice ce au fost încadrate pe funcția de șef de fermă vor avea un salariu tarifar inferior celui avut la data încadrării, se poate menține, de la caz la caz, salariul avut la locul de muncă de la care este transferat pe toată perioada experimentării noii ferme de organizare. Aprobarea de menținere a salariului tarifar va fi dată nominal pentru fiecare șef de fermă de către directorul trustului regional, la propunerea consiliului de administrație al întreprinderii respective".

Încadrarea între limitele de salarizare se va face cu respectarea condițiilor de studii și stagiu prevăzute de nomenclatorul specific aprobat.

Moscu DIMA — contabil la cooperativa agricolă din Lăstunii, raionul Tulcea :

Problema reglementării eliberării de certificate medicale tip membrilor cooperativelor agricole aflați în incapacitate temporară de muncă se află, în prezent, în studiu la Casa de pensii a membrilor cooperatori și la Ministerul Sănătății.

Ion FRANȚ — comuna Roseți, raionul Călărași :

În legătură cu sesizarea dv., Corpul de control al șefului Departamentului I.A.S. ne-a informat că au fost date indicații I.A.S. Călărași să întocmească documentația necesară în baza căreia veți putea intra în posesia drepturilor legale ce vă revin pentru inovațiile elaborate de dv.

Moș TOMA — medic veterinar — Vașcău, raionul Beiuș, ing. Pătru GOLU — cooperativa agricolă din Cîlcești, raionul Gorj, și Vasile ACIOCÎRLIOAIE — medic veterinar — Arad :

În instrucțiunile nr. 51856 din octombrie 1966 ale Consiliului Superior al Agriculturii se arată că pot beneficia de încadrare între limitele salariului tarifar al funcției — conform art. 22 din H.C.M. nr. 918/1960 — toți absolvenții cu examen de stat proveniți din cîmpul muncii, indiferent de locul de muncă și funcția îndeplinită înainte de a urma facultatea.

Precizăm că absolvenții respectivi pot fi încadrați de la început între limitele de salarizare ale funcției de inginer, în raport de mărimea cooperativei agricole, fără a se depăși însă limita maximă de 1 700 lei prevăzută în nomenclator pentru inginerii cu un stagiu de pînă la 3 ani.

Marin COJOCARU — S.M.T. Drăgănești-Vlașca :

Departamentul mecanizării din Consiliul Superior al Agriculturii — căruia i-am solicitat lămuriri în legătură cu sesizarea dv — ne-a comunicat următoarele :

„În cazul cînd suprafețele însămînțate au fost calamitate, iar terenurile respective reînsămînțate cu alte culturi, la stabilirea premiilor ce revin brigăzilor de tractoare se vor lua în calcul producțiile obținute de pe suprafețele rămase în cultură. În cadrul brigăzii din care face parte petiționarul s-au înregistrat, anul trecut, un număr mare de absențe nemotivate, iar conducerea stațiunii, în mod just, nu a aprobat premierea membrilor brigăzii".

Cornel GAL — medic veterinar — Marghita :

Medicii veterinari de la circumscripțiile sanitar-veterinare care au în raza de activitate cooperative agricole pot fi premiați pentru rezultatele obținute în apărarea sănătății animalelor și în realizarea planului de producție în sectorul zootehnic al cooperativelor agricole respective. La stabilirea premiilor se are în vedere realizarea planului de producție la toate cooperativele agricole deservite. Se acordă premii și în cazul cînd, din motive care nu depind de activitatea medicului veterinar, unele unități nu au realizat producțiile și veniturile planificate, iar depășirile celorlalte unități compensează nerealizările.

Premiile se aprobă de către consiliul agricol raional.

Rubrică redactată de
M. BORZA

Ce noutăți pregătește Editura Agro-Silvică pentru 1968

Planul de apariții al Editurii Agro-Silvice pentru anul 1968 este orientat către cele mai importante probleme ale creșterii producției agricole. O serie de teme majore, izvorîte din cerințele practicii agricole vor fi tratate în lucrări cum sînt : **„Agrotehnica" de Ir. Staicu, „Viticultura", de T. Marian, „Tehnologia nutreturilor", de Gh. Băia și colaboratorii, „Creșterea industrială a porcilor", de M. Cuțuhan și colaboratorii, „Intervenții chirurgicale la animale" de I. Grigorescu, „Dendrometrie", de V. Giurgiu, „Utilizarea energiei electrice în agricultură", de A. Rădoi.**

Alte lucrări se vor ocupa de aplicațiile moderne ale matematicii în agricultură : **„Metode statistice aplicative de experiențe agricole și biologice", de N. Ceapoiu, „Metode statistice aplicate în zootehnie și medicină veterinară", de A. Tacu, „Programarea lineară în exploatarea parcului de mașini agricole și tractoare".**

Dintre lucrările ce vor aborda problemele culturii plantelor merită a fi menționate următoarele : **„Determinatorul soiurilor de grîu, orz și orzoaică", „Determinator pomicol" „Determinator pentru recunoașterea dăunătorilor plantelor cultivate", „Îndrumător pentru folosirea produselor fitofarmaceutice", „Ghid pentru combaterea eroziunii solului", „Cultura sfeclei de zahăr", „Cultura orezului", „Irigarea culturilor de cîmp", „Irigarea viței de vie", „Vinificație", „Arbuști fructiferi".**

În planul editorial sînt incluse, bineînțeles, și numeroase cărți care vor trata o tematică diversă despre creșterea animalelor : **„Memorator pentru producția animală", „Controlul producției la animale". „Broilerul", „Prevenirea și combaterea leptospirozelor", „Îndreptar practic de parazitologie", „Călăuza îngrijitorului de porci", „Călăuza piscicultorului", „Metode practice de conservare și folosire rațională a nutreturilor".**

La cererea cititorilor au fost incluse și lucrări de informare, cum sînt : **„Curiozități din viața animalelor", „Păsări de apartament", „Prin muzeul Grigore Antipa".**

Lucrările despre mecanizarea și electrificarea agriculturii vor ocupa, de asemenea, un important volum de muncă editorială. Iată cîteva titluri : **„Mașini agricole", „Echipamente tranzistorizate pentru autovehicule", „Agenda tehnicianului din atelierul de reparații", „Îndrumătorul mecanicului agricol".**

Merită, de asemenea, subliniat faptul că editura își va îmbogăți colecțiile cu încă una : **„Noutăți în știința și practica agricolă"**, colecție în care vor apare lucrări ca : **„Aspecte din legumicultura Italiei", de B. Mănescu, „Aspecte din creșterea animalelor în Franța", de St. Opresc u.**

În colecția intitulată **„În sprijinul specialiștilor din agricultură"** urmează să apară o serie de lucrări ce vor prezenta noi metode și realizări din cultura plantelor și creșterea animalelor : **„Combaterea biologică a dăunătorilor și bolilor plantelor de cultură", „Substanțe bioactive în cultura plantelor", „Boala lui Aujeszky", „Aspecte noi în leucoza bovină", „Prevenirea și combaterea bolilor în combinatele de creștere a animalelor".**

În sfîrșit, trebuie reținut **„Dicționarul de economie agrară"**, ca și două lucrări ce vor apare în colecția **„Înaintași ai agriculturii românești: Ion Athanasiu și C. Sandu Aldea.**

VARIETĂŢI

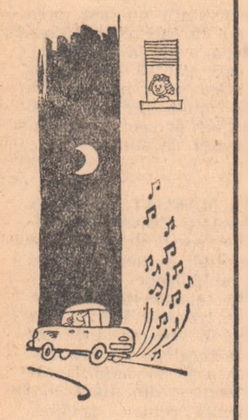

Serenadă

Desen de Nic. NICOLAESCU

O rețetă utilă

Iată rețeta unei plăcinte destul de ușor de preparat : 100 g de ulei de floarea-soarelui se amestecă cu făină, pînă ce devine de consistența untului moale. Cu alte 100 g de ulei, peste care se toarnă tot atîta sifon sau apă minerală și puțină sare, se face, împreună cu făina, un aluat, de data aceasta însă mai tare, de consistența celui folosit pentru tăiței de casă. Aluatul acesta, foarte tare, se întinde pe o masă, iar peste el — primul aluat (cel moale). După ce se rulează, sulul de cocă se taie pe jumătate ; cele două părți se întind apoi separat, pe lung, cu făcălețul. Foile obținute astfel constituie partea de jos și, respectiv, partea de sus a plăcintei, între ele fiind, bineînțeles, compoziția dorită : de brînză sau de mere rase. După ce se scoate de la cuptor, plăcinta se pudrează bine cu zahăr, iar după ce se răcește se taie în cuburi.

„Secretul" foitajului ce se obține constă în diferența de consistență a celor două aluaturi amintite.

Răzbunare...

Desen de S. NICOLAE

GĂINI „taciturne" și „limbute"

Cunoscutul om de știință german Erich Bämer și-a intitulat cartea „Găina cea proastă", deși este profund convins că găina e o pasăre deșteaptă.

Potrivit observațiilor efectuate timp de 60 de ani, autorul a constatat că toate păsările din familia galinaceelor folosesc același limbaj alcătuit din 30 de sunete, diferite doar ca tonalitate muzicală.

Folosind microfoane și aparate pentru înregistrarea sunetelor, savantul german a demonstrat cum găinile „fac cunoștință", „se împrietenesc", își învață pe pui să ciugulească grăunțe și îi liniștesc cînd sînt alarmați. El a stabilit că există patru sau cinci semnale de avertisment referitoare la un pericol serios sau îndepărtat, din aer sau de pe pămînt. Găinile de diferite rase se înțeleg perfect între ele, dar că, totuși, în „limba" lor există diferite accente. Dr-ul Bämer afirmă că există găini „taciturne" și găini „limbute".

ZIG—ZAG

— TE-AM ÎNVĂȚAT să nu te amesteci atunci cînd vorbesc oameni mai mari. Dacă ai ceva de spus, așteaptă pînă termină.

— Am încercat tăticule, dar ei nu termină niciodată de vorbit.

CÎND BEAU o ceașcă de cafea nu mai pot să dorm.

— Ce ciudat !, mie mi se întîmplă exact invers.

— Cum asta ?

— Cînd dorm, nu mai pot să beau nici o ceașcă de cafea.

UN BEȚIV cerșea bani unei femei bogate.

— Nu-ți mai dau nimic, că-l bei ; iar mîroși a rachiu.

— Păi ce eu sînt bogat ca dumneata, ca să-mi pot schimba parfumul în fiecare zi !

O PERSOANA vociferează în autobuz, declarînd că oamenii din ziua de astăzi sînt lipsiți de bună creștere și nu fac loc persoanelor mai în vîrstă.

— Bine, domnule, dar văd că tînărul ți-a cedat locul lui.

— Da, dar nu vezi că nevastă-mea stă tot în picioare ?

UN TATĂ indignat a scris odată : „Stimată televiziune, din cauza dv. copiii noștri nu se culcă niciodată la timp. Fiți vă rog atît de buni și începeți emisiunea de la orele 7 dimineața, așa fel încît să se ducă la vreme".

Vorbe înțelepte despre... proști

— Mai bine singur, decît cu un prost.

(Proverb francez)

— Dacă ai fi fost mai deștept, ziceam că ești prost.

(Zicătoare rusească)

— Prietenia prostului e istovitoare.
— Tăcerea e cel mai bun răspuns pe care îl poți da unui prost.

(Zicători arabe)

— Cînd doi măgari se învață unul pe altul, nici unul nu ajunge doctor.

(Proverb german)

— Înainte ca înțeleptul să cugete la ce are de făcut, prostul a și terminat treaba.

(Zicătoare armenească)

— Cu o ofensă nu-l înjosești pe cel deștept, tot așa cum nu-l înalți, cu laude, pe cel prost.

(Zicătoare indiană)

— Cînd întîlnești un prost, fă-te că ești ocupat.

(Zicătoare spaniolă)

— Dacă știi cum să-i iei, și prostul și foarfeca țocită pot fi de folos.

(Proverb japonez)

— Proștii nu știu nici să rîdă, nici să plîngă. Cînd rîd își arată dinții, cînd plîng urlă. De aceea, lacrimile lor trezesc de obicei zîmbete, rîsul lor oftări de durere.

(Octavian Goga)

— De îndată ce un timpit ne laudă, nu ni se mai pare că e chiar atît de prost.

(La Rochefoucauld)

— E trist că inteligența omului își are limitele ei, pe cînd prostia e nemărginită.

(Al. Dumas-fiul)

DE LA LUME ADUNATE

10 VACI PENTRU O CIZMĂ

Cea mai mare cizmă din lume se păstrează la muzeul „Burg Milodenstein" (R.D.G.). Înălțimea cizmei e de 4 m, lungimea tălpii de aproape 2 m. Pentru confecționarea ei s-a folosit pielea a 10 vaci și au lucrat șase meseriași. Numai talpa cîntărește 92 de kg. Cizma datează din 1925, cînd s-a sărbătorit cea de-a 600-a aniversare a breslei cizmarilor. Bineînțeles nu a fost încălțată nici o dată.

CĂLĂTORIE DE NUNTĂ REPETATĂ DE 22 DE ORI

Etnograful parizian René Garçon se pregătește să plece cu logodnica într-o călătorie, în jurul lumii. Pînă aici nimic extraordinar, dar trebuie spus că, în timpul călătoriei tinerii se vor căsători de 22 de ori în 22 de țări și după 22 de obiceiuri diferite. Tema disertației lui René Garçon este : „Obiceiurile de nuntă la popoarele lumii".

ÎN CARE PARTE A LUMII POATE FI GĂSIT CERBUL INDIAN ?

Grădinile zoologice care ar dori să-și procure cerbi albi indieni trebuie să se adreseze crescătoriei din ... Cehoslovacia. În urma epizootiei de la jumătatea veacului trecut, în India au pierit toți cerbii albi, cu excepția celor ce au fost transportați în Cehoslovacia.

UN RĂMĂȘAG CURIOS

a cîștigat chelnerul Michel Varenne, care a dus de la Paris la Marsilia, pe jos, o tavă cu două sticle de bere pe ea. El a străbătut drumul în 31 de zile, oprindu-se numai pentru a mînca și a se odihni

FULGERE NEOBIȘNUITE

Ne-am obișnuit să vedem fulgere și trăznete căzînd din cer, ca efect al descărcărilor electrice între nori și pămînt sau dintre doi nori. Iată că în regiunile cu o altitudine foarte mare, cum ar fi, de pildă, podișul Pamir, au fost observate fulgere de jos în sus, ca rezultat al descărcărilor electrice între nori și partea superioară a atmosferei.

BAUDELAIRE INEDIT

Un zidar parizian, Claude Aubepin, lucrînd la fundațiile unei case, a găsit un mare număr de scrieri ale lui Baudelaire, din prima sa tinerețe, adresate părinților și rudelor. Ele fuseseră îngropate în timpul unui bombardament, din cursul celui de al doilea război mondial. Această corespondență, publicată, prezintă o fațetă spirituală inedită a celui care avea să fie poet al „florilor răului".

Cuvinte încrucișate

Proverbe românești

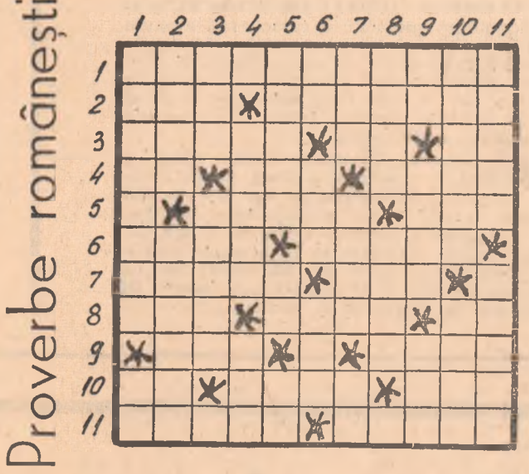

ORIZONTAL 1) Se pricepe la orice lucru ; 2) Veșmîntul cîmpului în acest sezon — Topesc metalul ; 3) Una de duh place oricui — Cute ! — Un chenar ! 4) Predă ștafeta într-o noapte feerică — Păcălit... cu căldură excesivă — Îndrumare ; 5) Sistem de înot — Acela ; 6) Nelipsit de la nuntă — Gingaș (fig) ; 7) Suprafața de teren cultivată — Diminutiv masculin ; 8) Din Bistrița ! — Păsune — Pronume ; 9) Arbore eminescian — Afecțiune ; 10) Aur — În cantitate mare — Răsărit ; 11) Confident — A semăna cu cineva.

VERTICAL : 1) Cultivați — Din calete ! ; 2) Prezent în tuburi luminoase — Mică pasăre, asemănătoare cu rîndunica ; 3) Oferit cu căldură, la pomul de iarnă — Un cadou plăcut ; 4) Unitate de măsură pentru volume, utilizată la produse petroliere — Pe firul apei, în Timiș !; 5) Țintar (reg.) — Nu-ți lipsește nimic — Capăt de drum ! ; 6) Unit ! — Punct cardinal — Format din depuneri argiloase aduse de ape ; 7) Deslușit — Există și una de miere — Posesiv ; 8) Prețios, remarcabil — A omite ; 9) Tuna ! — A făuri — Nici al tău, nici al lui ; 10) Fantastice — Rumegător asiatic de mărimea unei căprioare ; 11) A glorifica, a preamări — Fragment.

NOTĂ : În careu au fost introduse două cunoscute proverbe românești, unul pe orizontal, altul pe vertical. Căutați-le !

Ion PASCAL

CARAGIALEȘTI

Cu trei sferturi de veac în urmă — la 24 ianuarie 1893 a apărut la București, sub conducerea lui Ion Luca Caragiale, revista de satiră MOFTUL ROMÂN, în care erau publicate, în afară de articole și desene antidinastice și antipoliticianiste numeroase epigrame, aforisme, snoave, înțepături, ciupeli și zeflemele. Iată două din epigramele MOFTULUI :

UNUI ÎMBOGĂȚIT

De cînd și-a cumpărat o vie
Ne ia de sus cumătrul Ghiță;
De nimeni nu mai vrea să știe
Cic-a ajuns boier de... viță.

IUBITEI

Scrisorile ți le-am primit
Sînt scumpe mie, toate
Căci, draga mea, mi le-a trimis
Pe toate nefrancate.

ABONAȚI-VA LA REVISTA „AGRICULTURA SOCIALISTA"

Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții

ANUNȚ

CONSILIUL SUPERIOR AL AGRICULTURII
INSTITUTUL DE CERCETĂRI PENTRU PROTECȚIA PLANTELOR

Scoate la concurs :

— un post de cercetător științific principal, specialitatea entomologie, cu locul de muncă la I.C.C.P.T. Fundulea, raionul Lehliu, regiunea București.

— un post de cercetător științific, specialitatea fiziologie-biochimie la I.C.P.P. cu sediul în București, B-dul Mărăști nr. 61, raionul 30 Decembrie.

Candidații la concurs vor depune pînă la data de 4 februarie 1968, la secretariatul Institutului de cercetări pentru protecția plantelor cererea de înscriere împreună cu următoarele acte :

— copie legalizată de pe diploma de examen de stat sau diplome echivalente în specialitatea respectivă ale unor instituții de învățămînt superior din țară, precum și diploma de la Ministerul Învățămîntului ;

— copie de pe diploma de doctor în științe, dacă e cazul ;

— memoriul de activitate împreună cu o listă de lucrări ;

— cîte un exemplar (extrase) din cele mai importante lucrări tehnico-științifice ale candidatului ;

— copie de pe certificatul de naștere ;

— certificatul de sănătate ;

— dovada situației militare ;

— dovada stagiului și a restului perioadei de activitate în producție sau cercetare ;

— autobiografia ;

— caracterizare făcută de către conducerea instituției (întreprinderii) de la care provine candidatul ;

La concursul pentru postul de cercetător principal pot participa :

— doctorii în științe în specialitatea respectivă cu o vechime în specialitate de șase ani, din care cel puțin patru ani în funcții de cercetare ;

— cercetătorii cu o vechime de cel puțin șase ani în specialitate din care cel puțin doi ani în functia de cercetător ;

— absolvenții cu diplomă de stat sau diplome echivalente în specialitatea respectivă ale unor institute de învățămînt superior din țară, precum și cei cu diplome din străinătate echivalate, cu o vechime de opt ani în specialitate (producție, învățămînt) avînd o activitate tehnică sau științifică.

La concursul pentru postul de cercetător științific pot participa :

— doctorii în științe în specialitatea respectivă ;

— cercetătorii stagiari atestați care au trei ani de activitate în cercetare sau patru ani de activitate în specialitate, din care cel puțin un an în cercetare, sau cercetătorii stagiari atestați cu patru ani activitate în specialitate din care 3 ani în producție și un an în cercetare ;

— absolvenții cu diploma de stat sau diplome echivalente în specialitatea respectivă, ale unor institute de învățămînt superior din țară, precum și cei cu diplome din străinătate echivalente, avînd o activitate de cel puțin cinci ani în specialitate (producție sau învățămînt).

Concursul va avea loc în ziua de 19 februarie 1968 la sediul Institutului de cercetări pentru protecția plantelor, București, B-dul Mărăști nr. 61, raionul 30 Decembrie.

Concursul pentru postul de cercetător științific va consta din proba scrisă, orală, practică, verificarea cunoștinței unei limbi de circulație universală.

Concursul pentru postul de cercetător principal va consta din verificarea activității desfășurate de candidat pînă în prezent.

Programa analitică și alte informații se pot obține la sediul Institutului de cercetări pentru protecția plantelor.

INSTITUTUL DE CERCETĂRI PENTRU MECANIZAREA AGRICULTURII ANUNȚĂ PENTRU DATA DE 11 II 1968 ORELE 8 A.M. LA SEDIUL INSTITUTULUI DIN BD. AGRONOMILOR NR. 6, BUCUREȘTI-BANEASA, RAIONUL 30 DECEMBRIE

CONCURS

pentru ocuparea unui post de cercetător științific principal la secția Aparate de Măsurat și Analize (specialitatea inginer electronist).

Actele necesare pentru înscriere la concurs :

a) copie legalizată de pe diploma de examen de stat sau diplomă echivalentă în specialitatea respectivă a unor instituții de învățămînt superior din țară, precum și diplomă din străinătate, echivalentă ;
b) copie de pe certificatul de naștere ;
c) certificatul de sănătate ;
d) dovada situației militare ;
e) dovada stagiului ;
f) autobiografia.

De asemenea cererea de înscriere la concurs va fi însoțită în afara actelor de mai sus și de următoarele :

— copie de pe diploma de Doctor în științe (dacă este cazul) ;

— memoriu de activitate, împreună cu o listă de lucrări (dacă este cazul) ;

— un exemplar al celor mai importante lucrări științifice ale candidatului (dacă este cazul).

Actele de mai sus vor fi depuse cu cel puțin 15 zile înainte de data ținerii concursului.

Pentru informații suplimentare, cei interesați se pot adresa secretariatului științific din cadrul institutului — telefon 33.03.62.

INSTITUTUL DE CERCETĂRI PENTRU MECANIZAREA AGRICULTURII ANUNȚĂ PENTRU DATA DE 18 II 1968 ORELE 8 AM LA SEDIUL INSTITUTULUI DIN BD. AGRONOMILOR Nr. 6, BUCUREȘTI-BANEASA, RAIONUL 30 DECEMBRIE

CONCURS

pentru ocuparea următoarelor posturi de specialiști :

— un post cercetător științific principal la secția Mecanizarea lucrărilor solului, de semănat și întreținerea culturilor (specialitatea inginer mecanic agricol).

— cercetător științific principal secția Aparate de măsurat și analize (specialitatea inginer electronist).

Actele necesare pentru înscriere la concurs :

a) copie legalizată de pe diploma de examen de stat, sau diplomă echivalentă în specialitatea respectivă a unor instituții de învățămînt superior din țară, precum și diplomă din străinătate, echivalentă ;
b) copie de pe certificatul de naștere ;
c) certificatul de sănătate ;
d) dovada situației militare ;
e) dovada stagiului ;
f) autobiografia.

De asemenea cererea de înscriere la concurs va fi însoțită în afara actelor de mai sus și de următoarele :

— copie de pe diploma de Doctor în științe (dacă este cazul);

— memoriu de activitate, împreună cu o listă de lucrări (dacă este cazul);

— un exemplar al celor mai importante lucrări științifice ale candidatului (dacă este cazul);

Actele de mai sus vor fi depuse cu cel puțin 15 zile înainte de data ținerii concursului.

Pentru informații suplimentare, cei interesați se pot adresa Secretariatului Științific din cadrul institutului — telefon 33.03.62.

ANUNȚ

INSTITUTUL DE CERCETĂRI PENTRU CULTURA CARTOFULUI ȘI SFECLEI DE ZAHĂR-BRAȘOV

Oferă spre vînzare fără repartiție un număr de 276 bucăți plăci de răsadnițe de beton prefabricate 4 x 30 x 150 cm a 124,30 lei bucata.

Doritorii se vor adresa Institutului din Brașov, str. Fundăturii nr. 2 sau prin telefon 12.620.

ÎN SPRIJINUL UNITAȚILOR COOPERATISTE

Revista „Agricultura socialistă" publică informații publicitare care să înlesnească schimbul sau vînzarea între cooperative a unor produse agricole și animale de producție.

Se primesc informații de la cooperativele agricole care solicită ca, prin cumpărare ori prin schimb de cartofi, fructe și alte produse, să obțină din oricare cooperativă agricolă din țară grîu, secară, porumb sau făinurile acestora, atît pentru producție, cît și pentru consum. Totodată, revista primește informații publicitare și de la cooperativele și întovărășirile din comunele de deal și munte care vînd sau schimbă pe cereale, pentru nevoile producției și consumului propriu, fructe, material lemnos, material de construcție și produse gospodărești lucrate în activitățile anexe. În afara acestora, revista publică informații privind vînzarea de materiale și utilaje ce prisosesc cooperativelor agricole și altor unități din agricultură.

Schimbul intercooperatist, vînzarea de produse și materiale se vor desfășura pe baza reglementărilor legale în vigoare.

Textul anunțului, însoțit de comanda semnată de cei în drept, în care se vor indica condițiile de apariție și numărul de cont din care urmează a se face plata prin virament, se vor trimite pe adresa : Agenția de publicitate, Editura „Scînteia", București, Oficiul poștal nr. 45, str. 13 Decembrie nr. 26, blocul 8, telefon 14 15 16.

Anunțurile al căror cost nu depășește 100 de lei, se vor achita în numerar, prin mandat poștal expediat pe aceeași adresă, odată cu textul anunțurilor.

Costul unui cuvînt este de 3 lei. Pentru servicii speciale (text în chenar sau literă deosebită) la tariful de bază se percepe un spor de 50 la sută.

La solicitarea unităților, publicarea anunțurilor poate fi repetată ori de cîte ori este necesar, în condițiile de plată arătate mai sus.

Anunțuri

● Trei GARDURI ELECTRICE VINDE cooperativa agricolă de producție din comuna Sarichioi, raionul Istria, regiunea Dobrogea, și CUMPĂRĂ, contra cereale, cherestea rășinoasă și bile manale (3).

● Cooperativa agricolă de producție „Avîntul" din comuna Bulgăruș, raionul Sînnicolau-Mare, regiunea Banat, VINDE : — Un MOTOR Hentschel de 120 C.P., cu generator, în perfectă stare de funcționare ; — Un INCUBATOR cu o capacitate de 2 500 ouă ; Ofertele se primesc pe adresa unității. (2).

● ELECTROÎNCĂLZITOR DE APĂ T-200 VINDE cooperativa agricolă de producție din comuna Zebil, raionul Istria, regiunea Dobrogea. De asemenea OFERĂ, prin schimb, CEREALE contra cherestea rășinoasă și bile manele (3).

UMOR STRĂIN

Automobilul în epoca preistorică

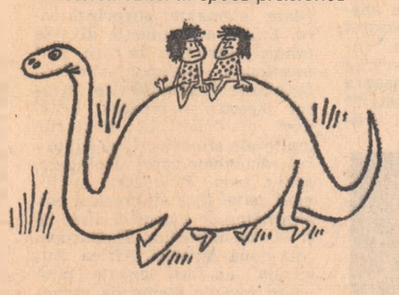

— Ce-i drept, e confortabil, dar am impresia că trebuie să consume mult combustibil.

(„L'HUMANITE DIMANCHE" — Paris)

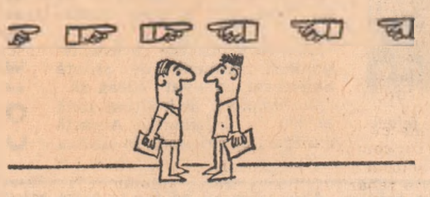

Birocrație

(„DIKOBRAZ" — Praga)

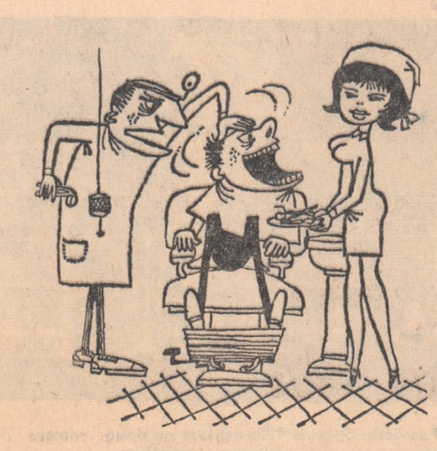

— Dacă întorci într-una capul, nu-ți mai pot scoate măseaua !

(„LUDAS MATYI" — Budapesta)

Cadou de onomastică

(„EUROPEO" — Milano)

buletin meteorologic

În ultimele zile ale anului 1967 vremea a prezentat în toate regiunile țării un aspect umed, cu precipitații atît sub formă de ninsoare, în Banat, Transilvania și zona de munte, cît și sub formă de lapoviță și ploaie. Din punct de vedere termic această perioadă, care a urmat intervalului geros dintre 13—22 decembrie, poate fi considerată compensatoare. Încălzirea apreciabilă a vremii s-a datorat unei circulații oceanice deasupra Europei centrale și de sud — est care a favorizat pătrunderea maselor de aer de origine tropicală, în urma cărora mercurul termometrelor a urcat temporar pînă la plus 10—15 grade, iar în unele raioane din cîmpia Dunării a atins chiar plus 17 grade.

Procesului de încălzire masivă i-a urmat alt proces de încălzire,dar de data aceasta cu circulație mediteraneană, care a menținut într-o oarecare măsură aspectul umed și cald, mai ales în sudul țării. În această perioadă precipitațiile au fost mai ales sub formă de ploaie, iar local în regiunea de munte și nord-vestul țării, sub formă de lapoviță și ninsoare. Datorită acestei încălziri, aria stratului de zăpadă existent înainte a fost redusă considerabil. Concomitent cu aceasta, temperatura în stratul arabil, care în perioada geroasă atinsese minus 3 pînă la minus 4 grade, a devenit pozitivă. Starea de umezeală a solului este asigurată și satisfăcătoare culturilor agricole.

În săptămîna de la 4 la 11 ianuarie 1968 vremea va fi la început călduroasă, apoi se va răci ușor, mai ales în a doua parte a intervalului. Cerul va fi noros și vor cădea precipitații locale îndeosebi în jumătatea de sud-est a țării. Vîntul va sufla potrivit. Temperaturile minime vor fi cuprinse între zero și minus 10 grade, iar maximele între plus 5 și minus 5 grade. Ceață locală.

AGRICULTURA PE GLOB

Note de drum din R. D. Germană

MECANIZARE ȘI EFICIENȚĂ

Cam două treimi din suprafața totală a R. D. Germane sînt utilizate pentru agricultură. Din acestea, 76 la sută sînt ogoare, 21 la sută pășuni și fînețe, iar restul — livezi, grădini etc. Prin tradiție, oamenii muncii din agricultura acestei țări lucrează pămîntul cu mijloace mecanice. Saltul calitativ a fost însă făcut în anii puterii populare. Dublarea, în ultimii 15 ani, a producției agricole — îmi relata responsabilul cu presa și propaganda din Consiliul agriculturii R. D. Germane — se datorește în cea mai mare parte măsurilor luate de partid și de stat pentru dotarea agriculturii cu o tehnică dezvoltată și puternică. Lucrările de însămînțare a cerealelor, plantelor furajere, cartofilor (în afară de cei preîncolțiți) și a sfeclei de zahăr sînt în întregime mecanizate. Numai lucrările de recoltare au un grad diferit de mecanizare: cerealele în proporție de 85 la sută, cartofii — 80 la sută, iar sfecla de zahăr — 85 la sută.

În vizitele pe care le-am făcut la cooperativele agricole din Rătzlingen, regiunea Magdeburg, Bachra și Berlstedt, regiunea Erfurt, Görzig, regiunea Leipzig, la gospodăria agricolă de stat din Hadmersleben, regiunea Magdeburg, ca și în alte unități, m-am putut convinge de rolul și locul pe care-l ocupă mecanizarea în agricultura R. D. Germane.

Cooperativa agricolă „Thomas Münzer" din Rătzlingen este specializată în producerea cartofilor de masă. Pentru utilizarea mai rațională a mijloacelor mecanice, proprietate obștească, ea s-a asociat cu alte 10 cooperative din raionul Haldensleben, formînd o brigadă specială de mecanizare. Suprafața totală cultivată cu cartofi de către cele 11 cooperative este de 600 hectare. Helmut Müller, șeful producției acestei unități, ne-a relatat că, în afară de recoltare, care se realizează în proporție de 50 la sută, toate celelalte lucrări, începînd cu cele de bază ale solului și terminînd cu sortarea și împachetarea cartofilor, se execută mecanizat. La un hectar de cartofi se consumă, în medie, 178 ore-om muncă manuală, 46,5 ore-mașină cu tractoarele și autocamioanele, 2,5 ore cu instalațiile și 17 ore cu caii. În comun se folosesc și instalațiile de sortare. Cooperatorii din toate unitățile lucrează aici în două schimburi, sortînd cîte 60 de tone pe zi: cartofii de consum sînt împachetați, cu ajutorul mașinilor, în pungi de material plastic de 5 kg, ca și în saci de 50 kg, iar cei căzuți la sortare sînt aburiți în instalații speciale, după care se dau în hrana porcilor.

Specializată în cultivarea sfeclei de zahăr, cooperativa din Görzig, regiunea Leipzig, dispune, de asemenea, de mașinile necesare. Pentru achiziționarea utilajelor de valoare mare — cum sînt combinele — ea s-a asociat cu alte două cooperative și o gospodărie de stat. Valoarea mijloacelor fixe reprezintă aici 600 de mărci la hectar, cu perspectiva ca în acest an să ajungă la 700 de mărci/ha. Cu excepția celor 27 de tractoare, în majoritate de fabricație românească, și a plugurilor, restul mașinilor sînt

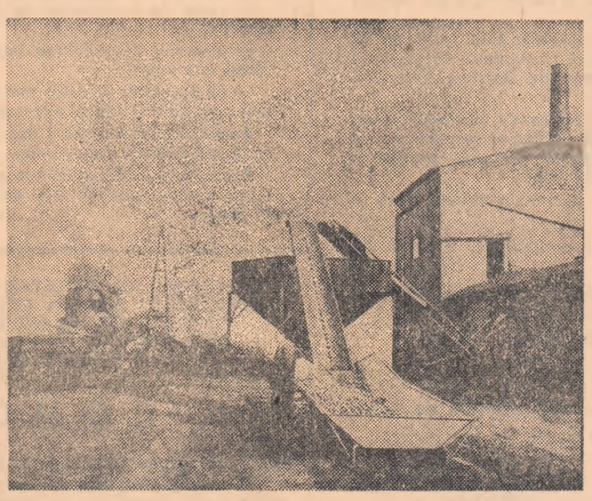

...cartofii căzuți la sortare sînt aburiți în instalații speciale. Aspect de la cooperativa din Rătzlingen.

grupate într-o brigadă de mecanizare. Împrăștierea îngrășămintelor chimice se efectuează cu ajutorul avioanelor.

O altă formă de utilizare a mijloacelor mecanice, îndeosebi a celor de transport, este reprezentată de unități intercooperatiste. Crearea acestora — îmi spunea Otto Berghoff, președintele unității intercooperatiste din Bachra, regiunea Erfurt — a fost determinată, în primul rînd de motive economice. Există o serie de utilaje de valoare a căror folosință, ca volum de lucrări, este limitată în cooperative și, de aceea, ar fi costisitor pentru o singură unitate să le achiziționeze. Cu totul altfel stau lucrurile cînd mașinile și instalațiile respective sînt folosite pentru mai multe unități. Această unitate deservește cu utilajele, proprietate intercooperatistă, 30 de cooperative agricole, ce dețin o suprafață de 15 000 ha. Ea le execută lucrări de transporturi, de împrăștiere a îngrășămintelor chimice, amendamentelor, erbicidelor, lucrări de combaterea bolilor și dăunătorilor, le sortează cartofi de consum și aburește cartofi pentru hrana porcilor. Cu ajutorul mașinilor se reduce substanțial consumul de muncă vie; numai la combaterea bolilor și dăunătorilor, de exemplu, acest consum s-a redus de la șase la un om pe hectar. Substanțial s-au diminuat și costurile lucrărilor, ca urmare a reducerii cheltuielilor de circulație de la 12 la sută cît erau în 1961, la înființarea unității intercooperatiste respective, la 4,6 la sută în anul trecut.

Preocuparea pentru eliminarea eforturilor fizice prin mecanizare îmbracă, potrivit relatărilor dr. Müller, șef de secție la Institutul pentru mecanizarea agriculturii din Potsdam-Bornim, și alte domenii din agricultură: creșterea animalelor, evidența contabilă etc. Deosebit de interesant este modul cum s-a rezolvat transportul laptelui la cooperativa agricolă din Berlstedt, raionul Weimar, regiunea Erfurt. Aici a fost instalată, de la grajduri la lăptărie, între care există o diferență de nivel de 50 de metri, o conductă subterană cu un diametru de 4,8 cm, din material plastic, lungă de cinci kilometri. Laptele circulă prin conductă cu o viteză de 5 000 de litri în 40 de minute. Cu toate că această conductă este folosită numai două ore pe zi — mi-a spus Karl Thoma, președintele cooperativei — ea este, totuși, o investiție rentabilă. Transportul laptelui cu cisternele ar fi costat mai mult. S-a avut însă în vedere și perspectiva de dezvoltare a producției care, în această unitate, a atins deja 3 800 de litri pe vacă furajată, revenind, în medie la hectar, cîte 1 900 de litri.

Și mecanizarea lucrărilor de evidență contabilă are perspective de dezvoltare. În prezent există centre de calcul electronic pentru producție și cercetare.

Em. ALBULESCU

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, împreună cu tovarășii Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, și Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., se află în R.S.F. Iugoslavia, unde, la invitația tovarășului Iosip Broz Tito, președintele R.S.F. Iugoslavia și președinte al Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia, face o scurtă vizită de prietenie.

din actualitatea săptămînii

A XX-A ANIVERSARE A REPUBLICII S-A BUCURAT DE UN LARG ECOU INTERNAȚIONAL. La Moscova și Roma, Pekin și Buenos Aires, Paris și Sofia au fost organizate conferințe de presă ale reprezentanților diplomatici români, expoziții de fotografii privind succesele poporului nostru în cei 20 de ani de la proclamarea Republicii, prezentări de filme românești, expoziții de artă românească. Cu prilejul diverselor manifestări, personalități proeminente au elogiat străduințele și reușitele României socialiste, aportul ei meritoriu pe arena internațională.

Cuvîntarea președintelui Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, la sesiunea jubiliară a Marii Adunări Naționale, a fost primită cu interes de presa internațională. Consemnînd sărbătoarea poporului nostru, ziare din multe capitale ale lumii au relevat calea spre progres și prosperitate pe care a parcurs-o România în aceste două decenii.

ZIUA DE 1 IANUARIE A MARCAT ȘI INAUGURAREA ANULUI INTERNAȚIONL AL DREPTURILOR OMULUI, care aniversează împlinirea a două decenii de la adoptarea Declarației universale a drepturilor omului. În mesajul dat publicității cu acest prilej de președintele celei de-a XXII-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., Corneliu Mănescu, se subliniază însemnătatea deosebită a rezoluțiilor prin care s-a recunoscut dreptul suveran al popoarelor de a-și hotărî singure soarta și de a dispune de bogățiile și resursele lor naturale. Totodată, se menționează condamnarea de către O.N.U. a discriminării între oameni și necesitatea lichidării tuturor formelor ei, preocuparea O.N.U. ca tineretul să fie îndrumat spre idealurile nobile ale păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare.

În mesaj se face un apel stăruitor pentru ca prin eforturi comune să fie create condițiile esențiale pentru pace, înțelegere și colaborare internațională, pentru înfăptuirea deplină a libertăților și drepturilor umane.

O SUCCESIUNE CIUDATĂ DE ZVONURI, afirmații, dezmințiri, speculații a caracterizat evoluția tratativelor privind întoarcerea regelui Constantin în Grecia. Devine acum tot mai probabil că reîntoarcerea regelui nu este iminentă. Deși condițiile suveranului sînt — după toate aparențele — cît se poate de moderate, guvernul militar nu manifestă nici o grabă în a le accepta.

Soarta tronului lui Constantin rămîne totuși o chestiune secundară, esențialul fiind evoluția politică a regimului. În dorința de a-și înfrumuseța înfățișarea în ochii opiniei internaționale, guvernul militar a anunțat o amnistie. După mai multe zile de incertitudini, dimensiunea reală a amnistiei a apărut clară: ea afectează doar un număr restrîns de deținuți, în general personalități de dreapta, în timp ce mii de democrați și comuniști rămîn în închisori și lagăre. Chiar și cunoscutul compozitor Mikis Theodorakis, a cărui posibilă eliberare a fost anunțată de însuși primul ministru Papadopoulos, rămîne în închisoare.

De altfel proiectul noii constituții nu lasă prea multe îndoieli asupra modului în care concep conducătorii militari de la Atena evoluția regimului. Străduința principală pe care par să o fi depus autorii proiectului a fost aceea de a include în legea fundamentală cît mai multe prevederi și restricții destinate să împiedice accesul în parlament al reprezentanților forțelor de stînga.

SITUAȚIA DIN YEMEN A MARCAT, LA SFÎRȘITUL ANULUI, O AGRAVARE CONSIDERABILĂ. Forțe monarhiste, masiv sprijinite de Arabia Saudită, au pătruns pe teritoriul yemenit lansînd atacuri împotriva armatei republicane. Ele au supus unor presiuni insistente capitala țării, încercînd să profite de retragerea trupelor R.A.U. care fuseseră staționate în Yemen în vederea sprijinirii regimului republican. Forțele regaliste au fost respinse din preajma capitalei, dar prezența lor în țară și sprijinul pe care-l primesc din afară constituie o primejdie permanentă pentru republică și o sursă continuă de încordare.

Prin atacul regaliștilor, problema yemenită revine cu întreaga ei acuitate pe arena diplomatică arabă. Acordul realizat cu prilejul trecutei conferințe arabe la nivel înalt între președintele Nasser și regele Feisal al Arabiei Saudite privind dezangajarea lor în Yemen apare acum într-o lumină îndoielnică.

Apropiata conferință arabă la nivel înalt de la Rabat va avea astfel, înaintea oricăror alte deliberări, de aplanat un conflict vechi cu ascuțișuri noi.

SFÎRȘITUL DE AN ESTE UN PRILEJ DE BILANȚ și guvernul britanic nu l-a putut evita. Bilanțul său reprezintă multiple motive de preocupare. Iată de ce, întrerupîndu-și vacanța, membrii guvernului s-au întrunit pentru a studia detaliile planului de economii elaborat de premierul Wilson. Aceste economii ar urma să se ridice la aproximativ 800 de milioane lire sterline, sumă oricum apreciabilă. Este interesant de remarcat intenția ce se atribuie guvernului de a proceda la o reducere destul de importantă a cheltuielilor militare în viziunea de ansamblu pe care și-o formează guvernul laburist asupra viitorului rol militar al Angliei în lume. Acest rol ar urma să fie limitat la Europa, ceea ce ar implica o retragere completă — pînă în 1970, se spune — a forțelor britanice din regiunea denumită convențional „la Est de Suez". O asemenea limitare nu va rămîne desigur fără urmări dintre cele mai importante asupra politicii și strategiei generale a Marii Britanii, asupra relațiilor ei speciale cu S.U.A., asupra raporturilor sale cu Europa occidentală.

I. MANEA

Meteorologia are o nouă dimensiune: cosmică

20 NOIEMBRIE 1967. Ploi torențiale în Kuweit. Nivelul apei pe străzi a depășit un metru.

5 DECEMBRIE. Furtună în Atlantic. Înălțimea valurilor oceanului atinge 20 de metri.

10 DECEMBRIE. Ciclon în regiunea Madras (India). Șapte persoane și-au pierdut viața.

14 DECEMBRIE. În urma ploilor torențiale, în Algeria au murit 32 de persoane, iar 10 000 au rămas fără adăpost.

Nimic încurajator în aceste cîteva știri, pe care presa internațională le-a publicat în ultima vreme, într-un răstimp foarte scurt. De cînd există lumea, bîntuie tot felul de intemperii, iar aceste intemperii au produs întotdeauna foarte mari pagube și foarte multe pierderi de vieți omenești. (S-a calculat că ele provoacă în fiecare an pagube în valoare de o jumătate de miliard de dolari!). Dacă furtunile sînt aceleași și nu țin seamă de schimbările petrecute în viața omenirii, care este deosebirea, de pildă, între un uragan care se producea acum 500 de ani și unul care se produce în zilele noastre?

Există cel puțin două deosebiri. În primul rînd el poate provoca, astăzi, pierderi mult mai costisitoare — bogățiile fiind mai mari, populația mai densă. În al doilea rînd — și aici deosebirea este esențială — apariția și evoluția unei furtuni încep să fie mai clar și mai cert prevăzute. Omul secolului al XX-lea și-a creat o zestre de instrumente noi care-l ajută în această direcție.

Mai întîi — sateliții meteorologici. Deși era cosmică abia are un deceniu, ea a început să ofere omenirii, în chip destul de neașteptat, anumite foloase practice incontestabile. De aceea, aplicațiile meteorologice sînt considerate ca reprezentînd astăzi din punctul de vedere al „publicului larg" cele mai folositoare dintre posibilitățile vehiculelor spațiale.

Practic, care sînt aceste posibilități?

Cînd, în zorii zilei de 17 februarie 1959, era lansat de la un poligon din S.U.A. satelitul Vanguard II, cel dintîi satelit meteorologic, el avea misiunea să măsoare și să comunice date privitoare la repartiția maselor de nori. Dar, mișcările sale dezordonate pe orbită au făcut ca datele transmise să fie foarte greu de interpretat. De altfel, după 18 zile el și-a încetat emisiunile, ceea ce

În fiecare zi, pe glob, aproximativ 8 000 de stații terestre, 3 000 de avioane și 4 000 de nave realizează circa 100 000 de observații meteorologice. La viitorul bilanț, sateliții și calculatoarele electronice vor intra probabil în... inventarul mijloacelor curent folosite.

pentru specialiști a fost, fără îndoială, mai degrabă, o ușurare. Cu toate acestea, începutul fusese făcut. Acum se cereau perfecționări. A urmat Explorer VI, lansat cu o jumătate de an mai tîrziu, care a transmis prima fotografie a formațiunilor noroase la scară mare. În anul următor a fost lansat Tiros I, satelit „cu adevărat meteorologic", înzestrat cu camere de televiziune, capabil să transmită imaginile sistemelor de nori pe deasupra cărora zboară. Cei doi sateliți sovietici, Cosmos 144 și Cosmos 156, care gravitează în jurul Pămîntului la 630 km altitudine, obțin numai ei, într-o singură zi — după cum a arătat profesorul Mihail Andronov — informații meteorologice privind jumătate din suprafața planetei.

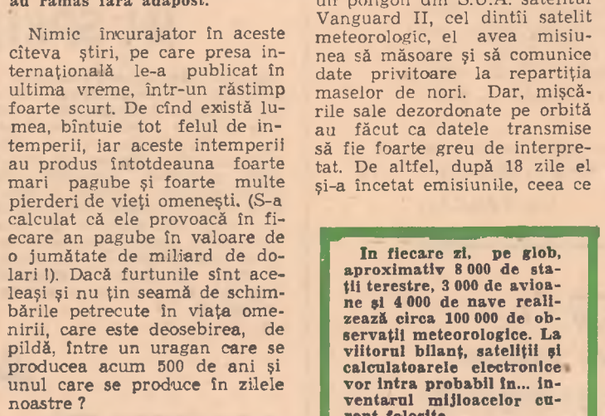

Satelitul sovietic Cosmos 122, echipat cu două camere de televiziune și aparate pentru măsurarea radiațiilor.

Misiunea unui satelit meteorologic nu se limitează, însă, la asemenea fotografii. El trebuie să facă tot felul de măsurători și să transmită rezultatele.

Sosite pe pămînt, aceste date sînt preluate și prelucrate de meteorologi care determină cu ajutorul lor principalele caracteristici ale atmosferei, direcția și viteza curenților de aer din straturile superioare ale acesteia etc. Ei semnalează, totodată, „evenimentele", manifestările cele mai păgubitoare. Faptul că, în ziua de 1 septembrie 1967, sateliții au semnalat trei taifunuri în zona ecuatorială a Oceanului Pacific a făcut ca zonele către care acestea se îndreptau să poată fi avertizate, iar pagubele mult reduse.

Prin urmare, sateliții s-au dovedit a fi deosebit de utili ca instrumente cuprinzătoare de măsură pentru fenomenele meteorologice. Ca... pîndari, ei s-au arătat foarte vigilenți — am putea spune, fără a greși — neadormiți. Meteorologia cosmică se bazează în continuare pe ei, avînd perspectiva creării unor mari stații meteorologice plasate permanent pe orbită.

Pînă atunci, investigația meteorologică progresează și pe alte planuri, aducînd în actualitate elemente surprinzătoare. Există actualmente diverse tehnici care mai de care mai uimitoare, destinate studierii fenomenelor atmosferice. Printre acestea — crearea unor nori artificiali în straturile înalte ale atmosferei, cu ajutorul rachetelor care răspîndesc sodiu, bariu etc. Norii artificiali astfel formați creează posibilitatea de a urmări direcția și viteza vînturilor. În Europa, cele două Americi, Africa, Australia au fost lansate pînă acum zeci de asemenea rachete care au degajat nori chimici în zona cea mai înaltă a atmosferei, acolo unde, potrivit omului de știință francez J.E. Blamont, „se produc mișcări organizate pe care începem să le întrevedem și ale căror cauze și modalități va trebui să le înțelegem în anii următori".

Pentru a înțelege aceste fenomene, oamenii de știință americani au avut ideea să... coloreze norii la înălțimi pînă la 300 de kilometri. Această experiență, realizată în ultima zi a lunii martie 1967, trebuie să fi oferit pe coastele apusene ale Atlanticului un spectacol unic: nori de culoare roșie, verde, albastră care — și acesta este esențialul — au putut fi văzuți de la sute de kilometri distanță și studiați.

Alți oameni de știință — e vorba de cercetătorii de la Institutul politehnic din Kiev — s-au gîndit să facă... radioscopia norilor de furtună cu ajutorul razelor Roentgen.

Un alt procedeu și-a propus ionizarea aerului pe o anumită porțiune, ceea ce l-ar face „vizibil" pe ecranele radar. Proiectul francez Eole — un adevărat „sondaj orizontal" al atmosferei — are în vedere studierea straturilor inferioare ale atmosferei cu ajutorul unor baloane în derivă, care ar pluti mult timp, la altitudine constantă. Înzestrate cu instrumente de măsurare a temperaturii și presiunii atmosferice, ele ar furniza date unor sateliți, care, la rîndul lor, le-ar transmite stațiilor.

Toate aceste metode, proiecte, instrumente au fost incluse în vasta acțiune inițiată la mijlocul anului trecut de Organizația Meteorologică Mondială: **Veghea meteorologică mondială**, o concentrare de gîndire, putere și mijloace în direcția îmbunătățirii radicale a prognozei.

Ce perspective are această îmbunătățire?

Iată o indicație. Există în

După doi ani de studii pe teren, o comisie internațională de experți elaborează, în momentul de față, un program de combatere a urmărilor uraganelor. Accentul principal al acestui program cade pe crearea unui sistem cît mai operativ de avertizare. Într-un viitor mai îndepărtat se va pune, poate, problema combaterii directe a intemperiilor înseși.

Anglia, la Oficiul meteorologic, un așa-numit model matematic al mișcărilor atsmosferei. Cu ajutorul unei mașini electronice de calcul, el poate „prezice", cu o abatere maximă de o oră și cca. 30 km, cînd și unde va ploua. Dar calculele acestei preziceri durează cca. 8 ore, timp în care, de cele mai multe ori, începe ploaia și se și termină. Pentru a obține rezolvarea calculelor în numai 2 minute, trebuie să așteptăm anul 1975.

Adrian COSTA

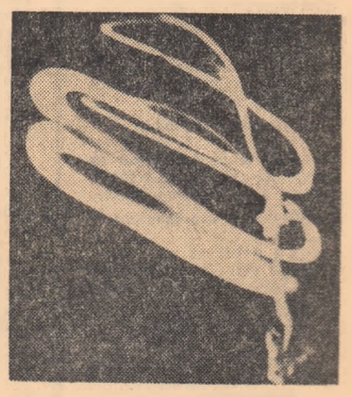

Singulara imagine a norului de sodiu creat de specialiștii francezi deasupra Saharei, enigmatică pentru un privitor obișnuit, reprezintă, pentru meteorologi, un tezaur de informații.

Preocupări în horticultura americană

La cel de al 17-lea Congres internațional de horticultură au fost comunicate un șir de rezultate recente obținute în S.U.A. Iată cîteva dintre ele. Pentru început, unele elemente privind cultura tomatelor.

În California, 75—80 la sută din producția de tomate cultivate în cîmp este recoltată cu mijloace mecanice. Plantele netutorate sînt tăiate foarte aproape de suprafața solului și transportate cu vreji la dispozitivele de scuturare, care separă fructele. Înainte de a fi ambalate, acestea sînt sortate de muncitori chiar pe mașină. De remarcat că, îndată ce a început să se dezvolte producția de valoare economică, mugurii floriferi nedeschiși sînt distruși cu ajutorul unor substanțe inhibitoare. Se obține astfel concentrarea maturizării fructelor într-un timp mai scurt.

Pentru recoltarea sparanghelului, care se cultivă în S.U.A. pe scară mare, se folosește o mașină de recoltat de tipul fierăstrăului de mînă. În curs de experimentare se află un dispozitiv cu ajutorul căruia se recoltează numai lăstarii maturi. Un mecanism similar este încercat pentru recoltarea mecanică selectivă a căpățînilor de salată.

Dispozitivele mecanice pentru culesul fructelor sînt simple cadre mari, purtate de tractor, pe care sînt montate platforme. În cazul merilor și al vișinilor, fiecare ramură a pomului este scuturată individual, mecanic.

Mecanizarea culesului fructelor a determinat o întreagă categorie de cercetări științifice. În acest sens, se desfășoară lucrări de ameliorare în vederea obținerii de fructe cu maturizare mai uniformă și mai ușor detașabile de pe plante, se cercetează normele optime de sămînță pentru obținerea de culturi cît mai dezvoltate, dozele optime de apă și îngrășăminte, pentru a se reduce la minimum creșterea în înălțime a plantelor, care îngreunează recoltarea mecanică. Se studiază, de asemenea, semănatul combinat cu udarea, pentru a se obține o răsărire cît mai rapidă și mai uniformă.

În ce privește folosirea substanțelor chimice, s-a observat că o supradozare a emulsiei de D.D.T. la unele soiuri de crizanteme elimină necesitatea de îndepărtare manuală a unei părți din mugurii florali. Acest tratament cere mai puțin timp decît înlăturarea manuală a mugurilor și favorizează mai bine creșterea lăstarilor laterali decît ciupirea manuală. Combinat cu o stropire cu substanțe inhibitoare, tratamentul duce la formarea de plante pitice și stimulează producerea de muguri florali. Această metodă a fost adoptată de Stațiunea pentru cultura plantelor de la Beltsville și în prezent este folosită pe scară largă.

Tot la Beltsville au fost experimentate culturi de castraveți mulcite cu folii de aluminiu care împiedică atacul mușteleor verzi. De asemenea, acest sistem de mulcire reduce infecțiile virotice ale plantelor, ameliorează condițiile de umiditate și temperatură din sol și apără fructele de stropire cu noroi.

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

COLEGIUL DE REDACȚIE

Prof. Gh. Băia, Valeriu Buduru (secretar general de redacție), ing. Vasile Ciaușu (redactor șef), prof. David Davidescu, membru corespondent al Academiei, ing. Triță Făniță, ing. Eugen Grigorescu, ing Constantin Iftodi, Stelian Ionescu, ing. Nicolae Mantz, ing. Gh. Moldovan, ing. Tiberiu Mureșan, ing. Gh. Stanciu, ing. Stelian Voinea (redactor șef adjunct), prof. Sergiu Vrejba.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii. Telefon: 17 60 10 — 17 60 20. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii. Abonamentele se fac la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții

40.000